

ΣΦΑΙΡΑ

ΑΘΗΝΑΙ, 1924.—ΕΤΟΣ 6ον ΑΡ. 288

ΣΑΒΒΑΤΟΝ, 9 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΔΡΑΧΜΗ ΜΙΑ

Ἐπιταγαὶ καὶ Ἐπιστολαὶ ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸν

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΝ κ. **ΑΝΤΩΝΙΟΝ Μ. ΣΥΡΙΓΟΣ**

ΓΡΑΦΕΙΑ ΠΑΡΑ ΤΗ ΠΛΑΤΕΙΑ ΟΜΟΝΟΙΑΣ

(Ὁδὸς Ἁγίου Κωνσταντίνου 7)

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΡΟΜΒΗΣ 16

ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ Ἐτησίᾳ Δρ. 50.—Ἑξάμ. Δρ. 25

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ « ΦΡ. 50— » ΦΡ. 25

ΑΜΕΡΙΚΗΣ » Δολ. 4.— » Δολ. 2

ΑΓΓΛΙΑΣ » Διρ. 1.— » Σελ. 10

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μ. ΣΥΡΙΓΟΣ

Δημοσιεύσεις εἰς τὴν σελίδα τῆς ἀλληλο-
γραφίας : 30 λεπτὰ ἢ λέξις δι' ὄλους. Διὰ ποιήματα
καὶ ἐμπορικὰς καταχωρήσεις ἰδιαιτέραι συμφωνία

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΑΡΙΖΙΑΝΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ

ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΡΟΣΕΧΟΥΣ ΦΥΛΛΟΥ ΤΗΣ «ΣΦΑΙΡΑΣ»

Απαντήσεις δια της Σφαιρας Δραχ- μάς 10. Δι' ιδιαιτέρως επιστολής δραχ 20, Ο ΝΟΟΜΑΝΤΗΣ ΑΠΑΝΤΑ:

Α. ΑΓΓΕΛΙΔΟΥ, Υγιάν. Μετά το 32ον ε-τος της ηλικίας σας μία ώρα γρήγορη θα σας κάμη να συνέλθετε. Ένας ειλικρινής έρω-ς θα σας σώση. Θα ζήσετε το υπόλοιπον της ζωής σας εν αγαστή ενυχία και ειρήνη. Κλη-ρονομία για σας θα είναι ο άνδρας που θα σας άγαπήση. Έγάσατε κάτι πρό ήμερών. Η άπώλεια του σας στενοχώρησε πολύ. Το βρή-κατε;

ΞΕΝΟΦΩΝΤΑ ΧΑΤΖΗΣ. Τρίπολις: Έξ αιτίας τρίτου ξετέτασες δεν θα δώσετε. Διά την κόρην εκείνην η ύπόθεσις σας δεν έχει καμμίαν σοβαρότητα.

ΠΑΛΙΑ ΤΗΣ ΣΚΟΤΕΙΝΙΑΣ, Σύρον: Εί-σθε χαρακτηρησ θεικού. Ο δέδοτε επλανήθη-τε εις την ζωήν σας. Μία έρωτική περιπέτεια σας εκλόνησε πρόσ στιγμήν. Η λογική όμως σας επανέφερε. Θα ζήσετε ειτυχής και θα γίνετε πλούσιος. Αποφεύγετε να συζητάτε στα καφενεία.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟΝ, Λασιθίου: Να προτι-μήσετε εκείνην που αγαπήσατε πρώτα. Δεχ-θήτε την ειτυχίαν που σας προσφέρει και παύσατε να την μοιστήτε. Άργότερα θα μετα-νοήσετε. Άκουστέ μου και σας βεβαίω πως τα πράγματα θα με δικαιώσω.

ΒΑΣΣΟΝ, Αθήνας: Σας άγαπά πραγμα-τικά και ελπίζει πολλά από σας. Άλλά δεν είδατε την πίσω της άγλιαν. Γάμον δεν δια-βλέπω. Μίαν άσθενειαν μόνον. Είς το έργο-στάσιον που εργάζεται κάποιος έπιζητεί να την άδικήση. Προφύλαξτε την.

ΜΑΡΙΑΝ ΚΡΟΥΤΗ, Αθήνας: Το άρχικόν στοιχείον του όνόματός που έχει το πρόσ-ωπον του ενδιαιρείται για σας άρχιζεις από Κ. Το μέλλον σας θα είναι ειτυχεστατον, λόγω των πολλών συμπαιδιών που άπολά-βετε.

ΚΟΡΙΝΑΣ: Το μόνον παράπονον της μη-τέρας σας είναι που εξακολουθήτε άκόμη να διακίσητε έχθρικώς προς πρόσωπον το ό-ποιον της ήτο αγαπητόν. Το μόνον που σας παραγγέλλω είναι να φροντίσετε διά την τακτοποίησιν των εκκρεμών οικονομικών ύ-ποθέσεών σας. Ο μέλλον σύζυγός σας θα όνομάζεται Νικόλαος. Θα είναι άξιωματικός. Γάμον διαβλέπω σύντομον, άλλά και τα-ξείδιον.

ΖΙΓΚΟΛΕΤ, Κόρινθος: Η άπογοήτευσίς σας είναι μάλλον παθολογική φύσεως. Εί-σθε πολύ νευρική και το παραμικρόν σας προσβεί μεγάλην έντυπωσιον. Γάμον διαβλέ-πω σύντομον και ειτυχή, όχι όμως από έ-ρωτα.

Μ. Ρ. Γ.: Δεν θα ταξιδεύσετε. Ένας άν-δρας θα σας έμποδίση. Έντός του έτους θα δοκιμάσετε μίαν μεγάλην πίκραν. Τα οικονο-μικά σας ευρίσκονται εν άναστατάσει. Θα υπανδρευθήτε εις ξένον μέρος, άνδρα τον όποιον ούτε και φαντάζεσθε τώρα. Μία φίλη σας σας μισεί υπερβολικά. Με κάποιον ιδιο-κινήτην έχετε δοσοληψίαν.

ΤΑΣΙΑΝ ΑΔΕΣΙΔΟΥ: Η τύχη σας, δυστυ-χώς, από μικρό παιδί άκόμη, σας καταδιώκει άπηνώς. Πολλάς άποτυχίας έχετε εις τον έρω-τα. Γάμος δεν θα γίνη, παρά μετά πάροδον πενταετίας.

ΚΩΝ. ΣΑΡ., Αθήνας: Θα νυμφευθήτε με-λαχρονίην, μετριον άναστήματος, νέαν κατα-γομένην εκ Μ. Ασίας, ώραίου παραστατικού, πλην πολύ ζηλότυπον. Ειτυχώς δεν θα μαλώ-σετε με αυτήν. Πλούτη δεν θ' άποκτήσετε, διό-τι δεν έχετε τα μέσα. Ο κύκλος των εργασι-ών σας εινε πολύ περιωρισμένος. Η άδελφή σας δεν θα υπανδρευθή. Μέσα στο σπίτι σας δέχεσθε συχνά ένα φιλικό σας πρόσωπον, έναν έμπορον. Ένα μεγάλο καλόν να περιμένετε άπ' αυτόν. Είς τον έρωτά σας τον σημερινόν διαβλέπω άπογοήτευσας και μεταμέλειαν.

ΠΕΡΣΕΦΩΝΗΝ ΑΔΕΣ., Τοικιάλα: Θα υπανδρευθήτε γνωστό σας πρόσωπον. Το βλέ-πετε συχνά. Κάθετα άπέναντί σας. Επιστή-μον δεν είναι. Υπάλληλος μάλλον, όχι, βέ-βαια, πλούσιος. Θα ζήσετε άκόμη 24 έτη. Ειτυχής θα ήσχητε μετά το 30όν έτος. Το όνειρό σας είναι ένας κάλος σύζυγος. Ένα μέλος της οικογενείας σας θ' άσθενήση, όχι όμως έπιζυκνίδως.

ΜΑΙΡΗΝ, Αθήνας: Πολύ καλήν ιδέαν. Αγωνίζεσθε να σας καταστήση ειτυχή. Έρ-χεται, έρχεται γρήγορα σε σας. Θα νυμφευ-

θήτε τον ναυτικόν και σύντομα μάλιστα. Έν-τός των ήμερων αυτών θα λάβετε επιστολήν του. Όταν την λάβετε, παρακαλώ, να με ειδοποιήσετε.

ΔΑΚΡΥΠΟΤΙΣΜΕΝΟΝ, Πάτρας: Οικο-γενειακά άνωμαλία την αναγκάζουν να κρα-τήται εις άπόστασιν από σας. Έξακολουθεί όμως να σας αγαπά και να ύποφέρει για σας Περιμένεται. Ταχώς θα συναντηθήτε. Τότε

Από την ζωην των Νεοπλουτών ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ

Σπαρταζόχρονον μίτηρ μου, Χαιρέτα και υγιάν ποθό δι' έμε και μου ήγόρασαν τα παραπροχθές εκείνος ο περιδρόμος ο σύ-ζυγέ μου ένα μικρότατον ύδροπέπλον όπου ήτο δύο ξενύγρια οκάδων και εγώ το έφαγα ούλον, διότι λέ-γει το Ευαγγέλιον δώσε ήμιν σήμερα και δεν λέγει για άσθρον. Το λοιπό, κα-λότυχον μίτηρ μου, μόλις το έπραγον με συνέλαβον τρομορικό πόνοι και όδύνοι δρον ενόμιζον ότι θα γεν-νίσω τοκετόν έξ από λόγου σας. Τίς οιδε όποιον δηλη-

τήριου θα έρωφισεν επί του ύδροπέπλον ο Άρξερ διά να με ξεκάνη και να νυμφευθή έτέραν σμυρναν, όπου με έβραβέθηκαν διότι αιτάς τάς έπογάς με ζηλεύει επειδή πλένου-με με άγγουρόδρον και κατήντησα φιγου-ρούνι, τρομάρα μου.

Σας πέμνω μισριός σπασμούς και με έτε-ρον ταχυδρομείον περισσότερους, η ρωμαν-τοειδής κόρη σας BETTA

Τά άποτελέσματα του Διαγωνισμού δια το Άριστέιον

Μετά την δημοσίευσιν όλων των μετασόν-των του Διαγωνισμού διά το Άριστέιον έρ-γον, η ειδικός πρός τοούτο καταρτισθείσα επιτροπή έκρινεν ως κατάλληλα διά να λά-βουν το Άριστέιον τά έργα τα άνήκοντα εις τάς δίδας Γεωργίαν Τσιρογιάνη, Αθραν Δελι-νουβή και εις τους κυρίους Π. Κορνηγιόν, Ίω-αννάκη και Αδύθλιον.

Είς τους τιμηθέντας διά του Άριστέιου θα τους στελεωθώ το δίπλωμα εις την διεύθυν-σιν, την όποιαν θα μου γράψουν. Προηγου-μένος όμως θέλω να μου στελεωθον και τας φωτογραφίας των, αι όποιαί μου χρειάζον-ται διά την έκτύπωσιν του δίπλωματος. Έν-νοείται ότι τά έξωθα των κλισίω, δραχ. 25 δι' έκαστον, θα επιβαρύνουν τους βραβευθέντας.

Την κριτικήν μου επί των έργων της έβδο-μάδος αυτής την αναβάλλω διά το προσεχές.

Έτοιμασθήτε διά την εξαιρετικήν πνευμα-τικήν άπόλαυσιν: Από του προσεχούς φύλ-λου της Σφαιρας άρχιζει επί τέλους το νέον μυθιόστοριμα: Σ' αγαπώ και θα πεθάνω.

Ο ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ.

Τ Η Λ Ε Φ Ω Ν Η Μ Α Τ Α

Κάτοσα, έχρησθήτε δραχ. 50. Χ. Μασιού-κιν, συνδρομή σας ελήφθη. Δ. Αθανασιάδην, βιβλία ελήφθησαν. Εδωχριστόδρον. Ν. Χλωμόν, διά της σχετικής στήλης ειδοποιήσεται προς πα-ραβάσιν. Επίσης κ. Ν. Αντιχών. Π Άρχον-τάκην. Ένεγραφήτε. Έρωτοκλυμένον στοιπ-ηζέει δραχ. 8.50. Ν. Έλδοχον συνδρομή σας ελήφθη. Ν. Παπακωνσταντινόν ένεγραφήτε. Π. Χονδρόγιαν, Θαν. Παπέλην ένεγραφήτε. Γ. Μεταξάν εφόφθησας ελήφθη. Εδωχριστόδρον Βιβλ. Προμνήσειθ με στοιχιστ δραχ. 15. Θεολ. Ίωαννίδην Συνδρομή ελήφθη.

ΕΓΓΡΑΦΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ 1924

Έγκρίνονται: Ασκιά έρη, Αριστείδης, Γλυκαία Ξαρχίας, Ακωνών, Ζηλιάρης Κρημ-μένος ήλιος Κόσμος ιδεών.

θέλω να μου ξαναγράψετε διά να σας δώσω μερικά φιλικά συμβουλάς.

ΧΑΝΤΕΥΕΤΟΥ: Η σημερινή σας κατά-στασις θα μεταβληθή. Είστε άνθρωπος των μεγάλων άποράσεων και ως εκ τούτου δεν θα είναι δύσκολον να φθάσετε αισίως εις την όδόν που θα σας οδηγίση εις την πραγματο-ποίησιν των όνειροπολημάτων σας. Το ταξεί-δι σας στο έξωτερικόν δεν θα πραγματοποιη-θή. Δι' αυτό όμως μάλλον ειτυχής προεπει να είσθε. Το αίσθημά σας θα γίνη ένθουσιαστώδης άποδεκτόν. Η κόρη εκείνη θα γίνη έρωμένη σας. Σύζυγός σας όμως ποτέ. Τίποτε άλλο.

ΛΟΡΙΑΝ, Βίλλια: Θα θεραπευθήτε εναν εργαταλείψετε το μέρος που μένετε τώρα. Η καλλιτέρα τύχη σας αναμένει στας Άθή-νας. Έλάτε.

ΧΡΗΣΤΟΝ ΝΟΣΤΟΝ: Δυστυχώς δεν γνωρίζω καμμίαν θεραπευτικήν μέθοδον διά να σώσω τον άδελφόν σας, άλλ' ούτε ύπόχρη-ε έλπίς να σωθή. Αιτήν την έποχην ύποφέρε-τε πολύ οικονομικώς. Άλλά μην άπελπίζε-σθε. Ύστερα από ένα θάνατον όλα θα δι-ορθωθούν.

ΜΑΡΙΑΝΑΝ: Δυστυχώς αι συνέπειαι της άτυχίας της άδελφής σας δεν έτελείωσαν. Θα ειτυχίση μόνον εναν χωρίω. Σεξ θα υπαν-δρευθήτε μετά ένα έτος κατοών μίας μεγα-λής ερωτικής περιπετειάς. Θα ζήσετε ειτυ-χής και πολλά έτη.

ΑΓΓΕΛΟΝ ΝΑΓΓΑΗΝ, Αθήνας: Χαρα-κτηρ σόφρων, σταθερός, ειλικρινής, άλλά και δύσπιστος. Φίλους δεν έχετε. Όλη σας η ά-γάπη και η άφορισία προς την οικογενείαν σας. Είς τα γράμματα θα θριαμβεύσετε.

Έλαβον και τας επιστολάς των δίδων και κυρίων: Ζ. Γ. Π., Άνθος του Βορρά, Βεατρίκις, Ν. Π. Π. Χονδράη, Νανσι-κάς, Μ. Κ. Μ., Σικατ, Ζητιάνου της άγά-πης, Κ. Α. Σ., Βλάχας, Γαλάτσιος, Γιώ-τας, Γ. Γ. Δ., Ρ. Α. Κ., Λεώνης, Αίμο-σταγούς καρδιάς, Χάιδω, Ύγρας Λαϊούς, Σκληράς δοκιμαζόμενης, Μεροσένης, Άν-θους άμαράντου, Νίτας Θεοδωρίδου, Ζη-νοβίας, Ολιμμένης Συρριοτοπούλας, Α-παρηγόρητον παιδίον.

Είς τους άνωτέρω θ' άπανθωω κατά σειράν δια των σπληνών της Σφαιρας.

Θ' άπανθωω, κατά σειράν πάντοτε, δι' ιδιαιτερές επιστολής προς τους: Άντ. Στα-θακόπουλον, Σπρω. Αντωνόπουλον, Νικ. Δάκιν, Ν. Κλημαγιάν, Chasseur ποιου-νη, Βασ. νεογίτα, Έλέν. Καραμήτρον, Άντ. Βουλαλά, Δ. Κομιά, Χαρ. Κ. Βα-σιλόπουλον, Georges Halgidakis.

Άντίστον Α., Λέλαν Γ., σας άπάντησα εις όσα μοροόσα να σας άπανθώω υπεν-θύνας. Ροζ βιολετταν, τα αυτά και για σας. Πεταλούδιον, Θ. Ιωάννιν, Ι. Παλού-κιν, Βεατρίκην, Σουφερμώ, Παραβερ-ζουσαν, Άναστεναγιών. Θ' άπανθωω όταν έλθη η σειρά σας. Έάν όλοι ζητούν ταχείας άπαντήσεως θ' αναγκασθώ να δη-λώσω ότι παύω ν' άπαντώ ιδιαιτέρως. Βά-σων, Άντινέαν, χρήματα δεν ελήθησαν.

Ο ΝΟΟΜΑΝΤΗΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Είς τα γράμματα της Σφαιρας ευρίσκονται επιστολαί επ' όνόματι: Ειτυχησμένης Αρτίδος, Χρήστ. Τσούμα, Ίδεώδους φίλου, Αϊδάς, Ίφιγενείας, Ρο-δόλου.

ΠΩΛΟΝΤΑΙ ΕΙΣ ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ Μ Σ :

Table with 3 columns: Description, Author, Price. Includes items like 'Ηρώ και Λεάνδρος', 'Ο υιός Άγαθάγγελος', etc.

ΓΡ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ Ο ΑΡΡΑΒΩΝ ΑΣΤΙΚΟΣ ΜΟΥ.

(Συνέχεια εκ του προηγουμένου)

Γιατί λοιπόν δεν θάθελε τώρα να παρα-δοθή άλλη μία φορά και σ' αυτόν; Έπειδή τάχα ήταν ο πρώτος της; έπειδή αυτός την ειχε καταστρέψει; Μα του το συγχωρούσε, του το ξεγνούσε! Και τη στιγμή που μισος δεν φαινόταν να του κρατεί, γιατί δεν θα τον έκανε πάλι έρωμένο; Ιπάντα θα της άρεσε, — μπορεί μάλιστα και να τον αγαπούσε άκόμη, — και τώρα ήταν πλούσιος, και κείνη ζούσε στο σπίτι του, στο ύσουλ που της επρόσφερε. Ένας τέτοιος συνδυασμός παρουσίαζε για τη Μαριτάνα όλες τις ευκολίες κι όλα τα ήθηκά και όλικά πλεονεκτήματα. Δεν θάταν τσοςον κουτή να τον άπορρίψη.

Κι ο Δήμησ Ρόδης έκανε την άοχη. Μία μέρα στην τραπέζαρία, πριν κατεβή άκόμη η Ζηνοβία για το πρόγευμα, ο κύριος εκάθισε κοντά στη δασκάλα και την παρακά-λεσε να τον άφήση να την κυτάξη. — Όσο θέλεις! του ειπε γελώντας. Κυ-τάξέ με. Σε κυτάξω κι εγώ.

Και πραγματικώς, πήρ' εθύς μία προ-κλητική στάσι και κάμφωσε τα μάτια της στα δικά του. Ούτε ίχνος μίσους δεν φαινόταν μέσα στις μαύρες και φωτεινές εκείνες κόρες. Μόνον ίσως λίγη ειρσνεσία. — Όρισμένος όμορφηνες πολύ! έξακολου-θισε ο Δήμησ. Όσο σε βλέπω, τόσο... το με-τανοώ.

— Τι; που με βλέπεις; — Όχι, άλλά που... δεν σ' έκαμε τότε δι-κή μου. — Μα ύποτόμα πως μ' έκαμες και με το παραπάνω! — Γυναικα μου έννοώ. — Ά!

Σε βεβαίω όμως πως το λάθος δεν ήταν δικό μου. Παιδί τότε εγώ, άνόητο παιδί, άκουσα το θεο μου, τη θεία μου και τους φίλους μου. Αιτίοι δεν μάφησαν να σε πάρω, να το ξέρης! Αιτίοι με φωνάδωσαν, θέλοντας και μη, την τελευταία όρα!.. — Το πιστεύω. Είμαι βεβαίω... Μα δεν εί-παμε να μην τα θυμούμαστε πιά αυτά;

— Ναι, έχεις δίκιο, και μένα μου κάνουν κακό... Ναι, άς μη τα θυμούμαστε τα περα-σμένα. Κι άς βλέπωμε μόνο τα τωρινά.. Έγινες τόσο όμορφη, Μαριτάνα! Μα είσαι το τέλειο όμορפיός!..

Και δοκίμασε να της πιάση το χέρι. Μα κείνη το τράβηξε ζορρά και του ειπε: — Ά, μόνο να με κυτάξης σου δίνω την άδεια! — Μα ούτε το χέρι σου; — Άπό το χέρι, θανάβαινες άμέσως στο μπράτσο. Κι από κει θα λώζευσες στο στή-θος. Ύ, σε ξέρω εγώ!

Τον ερέθισε μ' αυτά τα λόγια και, άκρά-τητος, δοκίμασε πάλι να την άγγίξη παρα-καλόντας: Μαριτάνα! όχι! μόνο το χέρι σου δός μου! Τίποτ' άλλο! — Όχι! σύχασε!

Του αντίστάθηκε, τον έλυσσάζε με την άν-τίστασί της, άλλα ενόφ προσπαθούσε να της αρπάξη το χέρι με το στανό, μπίχε στην τραπέζαρία η Έρασμιά και τον έκαμε να τραβηχτή.

Η καμαριέρα που κάτι έφερε για το πρό-γευμα, τάφησε σιγά-σιγά στο τραπέζι, λοξο-κύτταξε παράξενα τους δυό εκείνους και ξα-ναβήκαε.

— Την είδες; ειπε τότε του Δήμη η Μα-ριτάνα. Αυτή ζηλεύει! — Σώπα, καίμένη!.. — Άκου που σου λέω! Είλ' ερωτεύμένημ μαζί σου και νομίζε πως τώρα προτιμάς έμέ. Η ιδέα σου. Αυτή με μένα; — Έννοια σου και τη βλέπω εγώ πως σκυ-μάζει άμα μās τσσκόνει να μιλούμε. Πώς της ομνόςουν κι' αυτήνης, πριν έρθω εγώ, είμαι βεβαία. Μα δεν μου λές, καίμένη Δη-μη; ποιες προτιμάς επί τέλους έσύ; Τις θεα-τρίνες ή τις καμαριέρες;

— Εγώ; Έχεις πολύ λάθος, Μαριτάνα!.. — Ναι, έχεις δίκιο. Τώρα προτιμάς τις δασκάλες της γυναικάς σου. Το βλέπω καλά! Και τελειoses μ' ένα τσαχαλίτικο γέλιο, τη στιγμή ίσα ίσα που άνοιγε η πόρτα κι. έμπαι-νε η Ζηνοβία.

Ο Δήμησ μαζεστήρε στη θέσι του, συλλο-γόμενος μ' ευχαρίστησι ότι καλά προώρη-σε για πρώτη φορά. Μα κι η Μαριτάνα ήταν

χαρούμενη που τον έβλεπ' επί τέλους να χάνη την ύπονοιη και ν' άφήγη την επιφύλαξιν.. Έπρογευαίτιασαν ήσυχα και φαιδρά όσας πάντα. Έπειτα ο Δήμησ άποσύθηρε στο γαριφου του να γράψη—ήταν ή όρα του 'εργου'—κι' έμειναν οι δυό γυναίκες για να κίμιν τον «μαθημά» τους.

Άλλά μόλις άνοιξε το βιβλίο—μιά Κοσμο-γραφία,—και διάβασε δυό-τρεις φράσεις, η Ζηνοβία τάφησε και ρώτησε τη δασκάλα της ξαφνικά: — Έχεις την ιδέα πως ο άντρας μου μ' αγαπά;

Και της έδωσε το χέρι. Έχαιρέτισε έπειτα κουβέντα με τη Μαριτάνα. Ήταν όμως από τις πιο συνηθισμένες της. Με τη μητέρα της, με τους δικούς της, με τον Ίδωσνα άκόμη, για την άγάπη του Δήμη ρωτούσε. Είχε με-γάλες άμφιβολίες ή γυναικά κι' ήθελε, αν ήταν τρώπος, να βεβαιωθή: Ό άπιστος αυ-τός, ο παραλυμένος, την αγαπούσε καν μία σταλιά!..

Η Μαριτάνα την κυτάξε με κάποια εκ-πληξι, ίσως και με κάποιο φόβο: Μην ειχε μαντέψει τίποτα; — Μα όχι. Τάγνά, τά καθαρά, τά παιδιάτικα μάτια της άγαθής Ζηνοβίας δεν έδειχναν καμ-μία ύποψια. Μα ούτε ίχνος!

Έσθωρευτηρε και της άποκρίθηκε: — Βεβαίωτατα!.. Και πολύ μάλιστα!.. Έ-μένα μου φαίνεται πως σας λατρεύει! — Άλήθεια; Έκαμε η Ζηνοβία με δυσπι-στία. Μ' από που το έννοείς; — Άπ' όλα!.. Η άγάπη είναι το μόνο πράγμα που δεν κρύβεται. Εγώ τον είδα από την πρώτη μέρα που μπήκα δω-μέσα.

Η Ζηνοβία κούνησε θλιβερά το κεφάλι της. — Γελάστηρες, ειπε. Ο Δήμησ δεν μ' αγα-πά! Δεν λέω κιόλα πως με μισεί, όχι Μου φαίνεται όμως πως με πήρε περισσότερο για την προίκα μου... — Ά, εγώ δεν το πιστεύω! Θα σας έπαίρι-νε και χωρίς προίκα, αν ειχε τουλάχιστο να σας ζήση, αν ήταν πλούσιος... — Μα δεν ήταν καθόλου... δεν ειχε σχεδόν τίποτα... κι' αυτό εινε ίσα-ίσα που με κάνει πάντα ν' άμφιβάλλω... Για τα λεπτά μου, λέω, με πήρε ή για μένα;.. Έπειτα γιατί έχει τό-σες άλλες;.. Γιατί κουνιγή τις θεατρίνες;.. γιατί όίγηεται άκόμη και στις καμαριέρες μου, και στις ράφρες μου, και σ' όλες;

— Ω, αυτό δεν έχει να χάνη! άποκρίθηκε η Μαριτάνα. Είναι ίδιωμα. Πολλοί άνδρες αγαπούν τις γυναικες τους κι' όμως έχουν έρω-μένης. Άλλά οι έρωμένες αυτές είναι έτσι, της στιγμής, για π ά σ σ α τ έ μ π ο .

— Αυτό είναι άλήθεια, όμολόγησε η Ζηνο-βία. Έγουμε και τέτοια παραδείγματα... Α-γαπε όμως ο Δήμησ είναι από κείνους που ά-γαπούν μία και παίζον με τις άλλες; ή από κείνους που παίζον με όλες το ίδιο; (Άκολουθεί)

Η ΠΟΝΗΡΙΕΣ ΤΟΥ ΈΒΡΑΙΟΥ

ΕΝΑ ΑΝΕΞΟΔΟΝ ΕΜΠΟΡΙΟΝ Ο Χαχαμίκης άπεφάσισε να έμπορευθή ζάχαρην. Δεν έχει όμως χρήματα ν' αγοράση ούτε μισή οκά. Καταφεύ-γει λοιπόν εις την πατροπα-ράδοτον πανουργίαν. Πη-γαίνει σε μία εφημερίδα και δημοσιεύει την εξής ειδοποίησιν:

«Παρακαλείται ε μπα-καλής ε ύποσος επόλης χθες σ' ένα ψηλόν, ήλικιωμένον κύριον διά ένα ζάχαρη, οτι ήταν εύχρημη και οτι θα τον καταγγείλη επί αίσχρω-κερδία εάν δεν σπύσση να του φέρη το έλεγμα στην διεύθυνσιν τάδε».

Την άλλη μέρα διάφο-ροι μπακαλογοιτο έκαναν παρέλασιν από το σπίτι του Χαχαμικού, παραδίδον-τες εις τον πονηρόν Έβ-ραίο καθένας και από μίαν σακούλιτσαν ζάχαρη. Είς όλα τα μπακαλικά πάντα θα μπη στο διόστι-μα της ημέρας κάποιος ψυλός ήλικιωμένος κύ-ριος. Όλοι δε οι μπακαλίδες πολλοών ζυγυ-κη ζάχαρη. Έτσι ο Χαχαμίκος έμάεσεσε μισό περιπον σακιά ζάχαρη και άρχισε από την άλλη μέρα το εμπόριόν του υπό άριστους οίονους.

Ο ΠΕΤΕΦΡΗΣ

ΣΠ. ΠΟΤΑΜΙΑΝΟΥ Η ΧΡΥΣΗ ΔΑΥΣΣΙΔΑ

(Συνέχεια εκ του προηγουμένου)

— Δεν πειράζει, ειπε η Λίνα, πρώτη βρα-δυά είναι. Άδριο πάλι έδώ θάμιασε. — Όχι, αύριο, μόνάχα, καθημερινώς θάμα-στε μαζί, ειπε η Μαίρη. Πρόεπει να χαρούμε αυτή τη συμπόσιον που συναντηθήκαμε. — Όρισμένως ειπε η Λίνα με κάποιο άό-ριστο χαμόγελο. Τώρα άς πηγαίνωμε. Καλη-νύχτα, Μαίρη.

Και της έδωσε το χέρι. Έχαιρέτισε έπειτα τον Τάσο. Του έστρεψε ένα βλέμμα γιομάτο όργη, άλλά εκείνος ειχε χαμηλώσει ένωρίς τά μάτια του και γελούσε με ευγένεια.

Έξω στο διάδρομο η Λίνα με το Στάμο δεν άλλαξαν λέξη. Άνέβηκαν σιωπηλοί, μη-χαν στο σαλονάκι τους κι' ο Στάμος εκλεισε την πόρτα.

— Νυστάξες λοιπόν; τουπε η Λίνα με κά-ποια ειρσνεσία. — Να νυστάξω εγώ; Έχεις λάθος. Το είπα έτσι για τά τους άφισωμε. — Άλλά σου ειπα κι' εγώ πολλές φορές πως δεν είναι άνάγκη στά ζητήματα αυτά να βιάζεσαι γιατί κάνεις γκάφες. Όταν υπά-ρχον κυρίες μπροστά, άφίνον στις κυρίες την πρωτοβουλία να διαλύσουν τη συναναστροφή.

— Έπί τέλους, για τον Τάσο, δεν έχωμε και ύποψέωση να φαινομαστε τόσο τυπικοί. — Γιατί, παρακαλώ; Τι μας εινο ο Τάσος; — Ό Τάσος, ειπε ο Στάμος με κάποια εκόρη άπότομη, ο Τάσος εινε ένας πα-ληγιάνθρωπος... — Και ετόνος της λέξη για να της θυμίση ότι την ειχε πει αυτή η ίδια. — Ότι κι' αν είναι, ειπε η Λίνα, άφου έχωμε σχέσεις μαζί του, πρέπει να ξερωμε πως να φερθώμε.

— Μα να σου πώ, Λίνα, όταν προκείται για έναν τέτοιον άνθρωπο, εγώ τους τύπους αυτους τους γράφω στα παλιά μου τα πα-πούτσια. — Η Λίνα εστάθηκε λίγο. — Σου το ειπα και άλλοτε, όσάκις μι-λούμε και μεταχειρίζεσαι χυδαίοτητες, εγώ θα κόβω την όμιλία και θα σ' άφίνω μόνο. Αυτή είναι η έλαφρότεση του τιμωρία, για να μπορέσης να διορθωθής.

— Τι δηλαδή, δεν το παραδέχεσαι αυτό που ειπα; — Αν βρέθηκα κάποτε στα νεύρα μου, ειπε η Λίνα, κι' έδωσα αυτό το χαρακτηρη-σμό στον Τάσο, τόκαμα από άλλην άφορη. Ο Τάσος εφέρθηκε άσχημα σε μένα. Γιατί ενόφ μοροόσε για με καμη γυναικα του, προ-τιμάς άλλη για τα χημάτα. Κατά τα άλλα ο άνθρωπος δε μουκαμε τίποτε. Ούτε έχει δικαίωμα να τον βρίσχ άλλος.

— Πώς; ειπε ο Στάμος ξαφνίζόμενος για την τελευταία φράση της. Δεν έχει δικαίωμα άλλος; Είσαι πολύ γελασμένη, κυρία μου. Το δικαίωμα αυτό το έχω εγώ και δεν το ζητώ από κανένα. Το πέρονό μόνος μου. Είμαι σε θέση να εκτιμώ ή να περιφρονώ έναν άνθρω-πο. Και τον κύριον αυτόν εγώ τον περιφρονώ και τον συχαίνωμαι. Καί... να σου πω κι' ένα άλλο. Σάν σύζυγος, σ' αυτή την περίσταση, έχω τα δικαιώματά μου, Σ' αυτό το ζήτημα δε μπορείς να με μεταχειριθής σαν μαθη-τή. Ο άνθρωπος αυτόν δε μ' άρεσει διόλον και προτιμώ να κόνομε τας σχέσεις μαζί του.

— Είσαι στα νεύρα σου άπόψε, προτιμώ-τερο να κοιμηθώμε Καληνύχτα. — Στα λόγια του διέκρινε καθαρά τη ζηλο-τυπία που ειχε άρχισει να τον κυριεύη. Αυτό, υπό άλλες περιστάσεις, ίσως να την εκολάσσει, ίσως και να την ευχαριστούσε.

Η Λίνα όμως δεν αισθανόταν την όρεξη να προκαλέση ή να εξασφαλίση την άγάπη Αυτή τη θεωρούσε ένα βάρος, κάθε γεγονός που την εστήριζε το θεωρούσε άποκοσμητικό. Συνέβηκε λοιπόν το αντίθετο.

Η Ζηλοτυπία του Στάμου της εξερέθισε το πείσμα. — Και η ψυγή της, σκληρομένη καθώς ήταν από τον παλιό έρωτα, αισθάνθηκε τη συμ-περιφορά του Στάμου σαν βία και έπιβλή. Και άρχισε γρήγορα να καταλαβαίνη πως κάτι παράξενο και όρημητικό την έσπρωχνε στο νόμο το φοβερό της αντίδρασέως.

Ο όργανισμός της βλος, δηλητηριασμένος από καιρού από τον πόθο τον άμαρτόλο, άρ-γισε από το ίδιο εκείνο βράδυ, να ταρσάσεται από τά πρώτα επαναστατικά σιζιτήματα. (Άκολουθεί)

ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟΝ ΤΗΣ ΑΝΤΟΥΑΝΕΤΤΑΣ

Του Πιερ Μπεονά

— Η σημερινή συμπεριφορά σου, φίλε μου, είναι άδικαιολόγητος. Σας βεβαίω ότι δεν τα περίμενα όλα αυτά από σας. Με συνοδεύετε σε μία έσπεριδα, χορεύετε μαζί μου και έξαφα σας χάνω άποτόμως. Με αφήνετε μόνη, με αφήνετε να με συνοδεύσουν οι ξένοι. Α, αυτά όλα...

— Είναι φοβικός. Το καταλαβαίνω. Άλλ' αν γνώριζες τι ύπερφερα όλη τη χθεσινή μέρα. Σας βεβαίω, Άντουανέττα, προς δεν έκομήθηκα διόλου. Και αύτη τη στιγμή αισθάνομαι να με κλονήν μά φρίκη σάν να με ριμμένη ο τρομερότερος θάνατος...

— Τζών, επιτέλους γιατί αυτά όλα; Δεν είναι ένας μήνας που άραβονιαστήκαμε... Θυμάσαι πόσον μαρτυρήσαμε και οι δύο ως όσον φτάσαμε ως εδώ. Την ημέρα των άραβωνίων μας άφησε να εκδηλωθί με τόσους τρόπους ο ένδοξισμός σου για της ώραιες ημέρες που μας έπερίμεναν... Τζών, πέ μου, μήπως δεν θα είναι το μέλλον μας τόσον ρόδινο όσο το φαντάστηκα; Οι νέοι πολλές φορές γελούνται από της ελπίδες τους και μάάλιστα όταν είναι έρωτευμένοι. Όποσδήποτε, Τζών, πρέπει να μου εξηγήσης.

— Θα σ' παρακαλώ να μην έπιμεινετε. Ίσως ή κατάστασι αύτη να είναι άποτέλεσμα κάποιου νευρικής διαταράξους. Ίσως να περάση. Ίσως το μαύρο σύννεφο να διαλυθί...

— Το βλέπεις; Κάτι έχεις μαζί μου...

— Άντουανέττα!—Μου μιλάς σάν να μ' έγνώριζες τώρα, μου μιλάς στο πληθυντικό. Αύτά όλα τί έχουν να πούν; Ότι είναι κακώμενος μαζί μου. Έμπρός, Τζών, μίλησε. Πέ μου... Μπορεί εν άγνοία μου να ανα κάτι που σου ετάραξε την ήσυχη ζωή σου, που άντέγραφε τα σκεδά σου, που σου ετραυματίσε την καρδιά. Καταλαβαίνεις πως δεν είναι διόλου όμορφο να είσαι έτσι επιφυλακτικός. Κάποια παρεξηγήσι άσφαλώς... Άλλ' αί παρεξηγήσις όταν της κρατούμε μουσιές συντρίβουν την άγάπη...

— Μα είναι τόσο τρομερόν.

— Σου είπαν τίποτε; Μήπως ο πατέρας;

— Όχι.

— Λοιπόν τί συμβαίνει; Ποιό είναι αύτό το τρομερόν περιστατικό που σ' έκανε να με κνττάς αύτη τη στιγμή με τέτοια κρυάδα που μουίζεις σχεδόν με άπέχθεια. Μετανοιώσεις; Γιατί;

— Όχι. Αύτό δεν θα σε άφήσω να το φαντάζεσαι ποτέ.

— Εξηγήσου λοιπόν.

— Άντουανέττα, την Τρίτη το άπόγευμα που πήγες;

— Καταλαβαίνω. Με ύποψιάζεσαι... Άς δούμε λοιπόν... Την Τρίτη... Την Τρίτη...

— Την Τρίτη το άπόγευμα στας 6. Βγήκες από το σπίτι σου. Στό χέρι σου βαστούσες και μία άνθοδέσμη...

— Τζών, δεν έπερίμενα ποτέ πως θα μου μιλούσες γι' αύτη την ύποθεσι... Άλλά ως είναι. Έξηκολούθει...

— Προχώρησε προς την όδον Σαντεπλέρ, έμπήκεις σε ένα μικρό σπίτι. Ύστερα από μόλι όρα έβγήκες. Δεν κρατούσες όμως πελά στα χέρια την άνθοδέσμη.Κ' ήσαν ταραγμένη, πολυ ταραγμένη... Το πρόσωπό σου ήταν κατακόκκινο...

— Με ύποπτεύθεις άμέσως...

— Ναι... Σ' αγαπώ πολύ...

— Άλλά μ' ένα τρόπο που δείχνει πως δεν ξέρεις ν' αγαπάς...

— Από σένα εξαρτάται να στερεώσης την άγάπη αύτη...

— Η όποια κλονίζεται τώρα... Δεν είναι έτσι... Λοιπόν δεν έχω καμμία άντίρρηση. Θα σου εξηγήθω άμέσως. Όθλω όμως προηγούμενος να με βεβαιώσης αν θα πιστεύσης άπολύτως τας εξηγήσις μου.

— Στο όρχήσμα...

— Σέρεις, Τζών, πως κάποτε είχα κ' έγώ μία μητέρα...

— Ναι. Έπέδανε πέρου... Δεν ξέρεις όμως, ούτε φαντάζεσαι τί έσήμαινεν ή γυναίκα αύτη για τον πατέρα μου. Έσώμαινε την παρουσιάν ενός έχθρου, έχθρου που ο πατέρας μου τον είχε πάντοτε μαζί του για να του επιβουλεύεται την ήσυχία του και την κοινωνική του θέσι. Μία μέρα ή γυναίκα αύτη εύρέθηκε στην άγκαλιά ενός έμπορου, στον όποιον ο πατέρας μου είχαν αναθέσει την διεύθυνσιν μίας μεγάλης του επιχείρησις. Από την ημέρα εκείνη της άποκαλύψους του τρομερού σκανδάλου ο πατέρας μου μάς άφησε. Έφυγε στην Ίσπανία και δεν έγύρισε στίτι παρά την ημέραν του θανάτου της μητέρας μου...

— Υπέρες τότε πολύ...

— Ναι, ή λήθη μπορούσε να με σκοτώση και άσφαλώς την μία συμφόρα θα διεδεχτο ή άλλη αν δεν φανούσων εσύ... Το τόλμημα της μητέρας μου ήτο άπαισιον, έγώ όμως δεν μπορούσα να την μισησω. Σχγνά ο πατέρας μου μου έγφαρε από την Ίσπανία να την αφήσω και να πάω μαζί του, έγώ όμως δεν τον άκούγα. Η μητέρα μου είχε μεταμεληθί για όλα. Δεν ήταν πενήν παρ άνα έρεσι. Η λίγη ζωή που της άπόμεινε εξηγοτά από μένα. Όταν, μετά το θάνατο της, έγύρισεν ο πατέρας, δεν μου όμήςσε διόλου γι' αύτην. Περιωρίσθηρ να βγάλη από το σπίτι όλα τα πράγματα που άνηκαν στην μητέρα κ' έπεδόθη στην άνοδιοργάνωσι του σπιτιού. Πολλές φορές εξήγησα να έπισκεφθώ τον τάφο της μητέρας. Η επιθυμία μου όμως αύτη εξηγορίνε τόσον τον πατέρα ώστε άναγκαζόμην να του ύπόσχομαι κάθε τόσο ότι δεν θα πατούσα το πόδι μου στο νεκροταφείο. Την περασμένη Τρίτη έβλασε ένας χόρνος από το θάνατο της μητέρας μου. Επί τέλους, κάποιον άνδρωπο έπρπε να χε κ'

Σ' ΑΓΑΠΩ ΚΑΙ ΘΑ ΠΕΘΑΝΩΣ, ΑΡΧΙΖΕΙ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΡΟΣΕΧΘΟΣ ΦΙΛΑΟΥ

αύτη ή γυναίκα για να της φέρη λίγα λουλούδια στον τάφο της. Έσκέφθηκα να ξεγελάσω τον πατέρα και να πάω στο νεκροταφείο. Έροβήθηκα όμως μη με δη κανεις στο νεκροταφείο και μαθευθί ότι παράνομα τον πατέρα. Απεφάσισε λοιπόν ν' αφήσω λίγα λουλούδια στο σπίτι του φύλακα του νεκροταφείου και να τον παρακαλέσω να τ' ορίξη στον τάφο της μητέρας. Έτσι δεν θα το μάθαινε ο πατέρας. Δεν μπορούσα ν' αφήσω να περάση έτσι ή ημέρα εκείνη. Το παρόνο της μητέρας θα ήταν ένα φοικτό μαρτύριο για μένα... Όριστε λοιπόν που έπηγα την Τρίτη το άπόγευμα. Ο Τζών δεν είχε λέξιν. Περιωρίζοταν μόνο να κνττάξη με θαναμαρό το ύπεροχον εκείνο πλάσμα.

Η Άντουανέττα εκείνη τη στιγμή είχαν εξηρωθ ή τόσον στην αντίληψιν του μνηστήρος της, ώστε εκείνος να αισθάνεται τον εαυτό του πολύ ταπεινωμένο. Δεν εύρισκε λόγια για να εκδηλώση την μεταμέλειά του που είχε τόσον άπότομα φραγκώσει την ευγενική εκείνη καρδιά. Κάι πονοισε και ύπέφερε πολύ. Και μόνον όταν ή Άντουανέττα του έγνεψε να την φιλήση, τότε μόνον ο Τζών μόπρесе να συνέλθη.

Μέσα σ' ένα θερμό άγκαλάσμα έδωσαν οι δύο έρωτευμένοι το φιλή της συγγνώμης. Μεταφρασις Α. Δ—δ

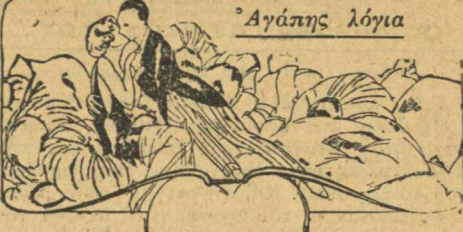
ΕΡΩΤΙΚΕΣ ΣΕΡΕΝΑΤΕΣ

ΕΒΡΑΙΑ

Και τ' όνομά σου είν' άρωμα χυμένο, είναι κινηρά θεακόρρη κι' ο λόγος σου που σκλάβο με τραβά. Και θέρω έγώ στην ζωη κι' ειζωολάτρα λύρα που παίζω Σολωμώντειου ψαλμούς του Γεχροβ.

Μη συλλογίσαι του Χριστού τά χελιά τά βουβά. Μην ή κατάρα είν' άλυτη προγονική σου κληρά; της Σεριμής τά νάματα θά πάρω τ' άκριά.

(Α' ΒΙΒΛΙΟ)

Αγάπης λόγια

ΛΥΣΕ ΤΗ ΜΗΛΙΑ ΣΟΥ

Κι' όταν μ' έλα παράπο-γίνωμε, αγαπ' αντίκρύσωμε, επί τέλους, το τέλος του μά-γάλου μας δρόμου, που εκεί κοντά θ' σμίξουνε τά χέρια μας σφιτά-σφιτά σε μία έννοιαν όλο εύτυχία, τίποτες άλλο δεν σκέπτομαι τότε παρ άπώς σ' αγαπώ, πώς δεν έπαυσα ποτέ να σ' αγαπώ. Όσο κι' αν είναι μακρτά το τέλος του δρόμου μας, έμεις το βλέπουμε πολύ κοντά με τά μάτια της ψυχής μας. Τίποτε δεν είναι μακρτόν για όσους γνωρίζουν να μιλάνε για την εύτυχία τους με το στόμα της άγάπης.

Σήμερα, δεν ξέρω γιατί, έλπίζω περισσό-τερο από κάθε άλλη φορά, γιατί σήμερα σ' αγαπώ περισσότερο από κάθε άλλη φορά. Ένα τέτοιο μεγάλο δώρο—μια τέτοια άγάπη σου πρέπει για δώρο στα σημερινά γενέθλια της άγάπης μας. Δεν το συλλογίστηκες αύτό, κακό κοριτσι, πώς σήμερα γιορτάζουμε τά γενέθλια της άγάπης μας; Σε ποιο περιβάλλο θα πάμε να μαζέψουμε τά μυροδάτια φύορα για να στολίσωμε το φτωχό μας σπιτάκι, και ποιά τραγουδι γιορτινό θα πούμε στο πανηγύρι αύτό; Α, λυσε τά μαλλάκια σου και άφήσε τα να πέσουν στες πλάτες σου. Όθλω σήμερα να σε φαντασθώ όπως ήσουν τον καιρό εκείνο που σε προτογωνόρισα. Θυμήσου πως με φοβόσουν τότε. Κ' έγώ δε' λάτρευα παρ ά τά μαλλάκια σου... Τί γλυκειά εποχή τότε!.. Και σήμερα και σήμερα πάλι μαζί. Τώρα πειά δεν με φοβόσαι, γιατί μ' αγαπάς κ' έγώ δεν αγαπώ παρ ά σένα. Ποιά όμορφότερα λουλούδια να βάλωμε σήμερα στο σπιτάκι μας από τά λόγια της άγάπης μας και πεϊό γλυκύτερο τραγουδι να πούμε γλυκύτερο από τά φιλά μας; Ο, σ' αγαπώ πολύ γιατί σ' άξίζει και θά σ' αγαπώ πάντα, γιατί πάντα για μένα θά είσαι ή ίδια: ή αγαπημένη και ή εκλεκτή. Και θά σ' αγαπώ πάντα. Και δεν χωριστούμε ποτέ. Ποτέ.

Δεν θ' αφήσω κανένα να μιλήση για το δικό μας χωρισμό. Όθτε τον εαυτό μας δεν θ' αφήσω να μιλήση. Καμμία έννοια δεν θα χωρέση στην καρδιά μας γι' αύτό. Ο χωρισμός θα εινε για μας κάτι που δεν θα γνωρίσωμε ποτέ, γιατί έμεις δεν θα χωρισώμε ποτέ.

Δεν σ' αγαπώ έγώ όπως άγαπούν όλοι οι άνδρες της γυναίκης. Σ' αγαπώ σαν τη ζωή μου. Και κανεις δεν θα ζητήση να χωρισθί από τη ζωή του, όταν είν γλυκειά. Κ' εσύ είσαι γλυκύτερη από χίλιες ζωές.

Γλυκειά σαν προσευχή ή χαρά μας στη σημερινή εορτή των γενεθλίων της άγάπης μας. Κάποια θυσία χρειάζεται σήμερα, χαδιάρα μου. Έγώ δεν έδλω καμμία θυσία. Μόνο να μ' αγαπάς. ΕΣΠΕΡΟΣ

ΜΙΑ ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΔΙΑ ΤΟ ΤΕΡΑΣ ΤΟΥ ΒΡΕΦΟΚΟΜΕΙΟΥ

Η ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΚΥΡΙΑ ΤΗΣ ΠΛΑΤΕΙΑΣ ΚΟΥΜΟΥΝΔΟΥΡΟΥ

— Μία συζητήσις διά το παιδι-κουκοβάνια. — Η ύποψις κυρία. — Πρόκειται περί Γαλλίδος.

Στην πλατεία Κουμουνδούρου ύπάρχει ένα καφεενεδίκι. Σ' ένα άπομακρυσμένο τραπέζι καθότανε το βράδυ της περασμένης Παρασκευής μία παρέα, άποτελούμενη από μία κυρία μ' ένα πολύ σίχ κοστούμι άνοιχτού χροματός, δύο κυριους κι' ένα όκαταές παιδάκι, τέκνον προφανώς της έν λόγω κυρίας. Η κυρία είχε καθαντο Παριζιάνικο στυλ, το έξωτεριον της δέ μαρτυρούσε ότι έπρόκειτο περί κυρίας ξένης καταγωγής, Γαλλίδος πιθανώς. Συζητούσαν για το τέρας του Βρεφοκομείου, περί του όποιου έγγραφην εις το προηγούμενον φύλλον ή «Σφαίρα». Η συζητήσις διεξήγεται Γαλλιστί, πράγμα που ένίσηνε την πεποιθησιν ότι ή καταγωγή της κυρίας εκείνης δεν ήτο πάντως έλληνική. Με άγωνίαν σχεδόν προσεπάθει ή έν λόγω κυρία να συλλέξη όσο το δυνατόν περισσότερας πληροφορίας περί της ζωής του παιδιού-κουκοβάνιας. Οι δύο συνοδοί της έφαινότο πρόθυμοι να της ίκαποποιούν την περιεργειαν. Άλλά μόνον χάριν άπλής περιεργασίς ή ξένη κυρία εξήτει πληροφορίας περί του τέρατος; Οι θαμώνες, όσοι ετυχαν να βρισκονταν κοντά στο τραπέζιό εκείνο, όσοι κατώφθασαν ν' άρπάξουν μια-δυό λέξεις από την συζητήσιν της μυστηριώδους εκείνης παρέας, ήσχισαν πολλά να σκέπτονται εις βάρος της ξένης κυρίας. Αναμφιβόλως ή κυρία εκείνη δεν ήτο ξένη προς την ύπόθεσιν της γεννήσεως του τέρατος. Άν δεν ήτο αύτη ή μητέρα του πάντως θα έγνώριζε την προέλευσιν του Κρυμμένου σε μία σκεπτική γνώμη το περιβόλου του καφεενείου, λίγα μέτρα πίσω από το τραπέζιακι, στο όποιον καθόταν ή ξένη κυρία με την παρέα της, μερούσια να παρακολουθώ την συζητήσιν, ή όποια έγένητο πλέον ένδιαφερόμενα από στιγμή εις στιγμή. Μετά πάροδον όλίγης ώρας ή συζητήσις διεκόπη άποτόμως. Η ξένη κυρία και οι συνοδευτές αύτην κύριοι έπροχώρησαν προς το εκεί πλησιον εύροκόμενον Βρεφοκομείον, διά να ζητήσουν προφανώς πληροφορίας περί του τέρατος. Κατά την έξοδον της εκ του Βρεφοκομείου ή ξένη κυρία έφαινότο ύπερπολιτικά ταραγμένη. Οι δύο κύριοι εκάλεσαν έν' άμείζι. Βιαστική έμπήκε πρώτα ή κυρία. Οι άλλοι την ήκολούθησαν και σε δύο λεπτά το άμείζι έχάνετο προς την όδον Κολοκυνθούς.

Τι λέγει διά το τέρας ο Διευθυντής του Βρεφοκομείου

Σχετικώς με την γεννήσιν του παιδιού-κουκοβάνιας ο διευθυντής του Βρεφοκομείου κ. Νικολ. Κυριαζός άνεκνώσισε τά εξής: — Γενικώς τά όντα τάρτα άνήκουν εις την τάξιν των τεράτων, όπως άποκαλούνται τά ζώα ή τά φυτά τά όποια παρουσιάζουν μίαν άσυνηθη διάπλασιν έν τω συνόλω ή εις τί των μελών αύτων.

Επί 3000 γεννήσεων άντιστοιχεί μία γεννήσις τέρατος. Ήνε γενικώς παραδεδειγμένον σήμερον ότι ή τερατογονία όφειλεται εις διαταράξιν ή εις στάσιν έν τη εξέλιξει της διαπλάσεως των στοιχείων και των όργάνων, διαταράξιν όφειλομένην κατά το πλείστον εις νοσηράς καταστάσεις της μητέρας, του σπέρματος ή του έμβρύου. Η σπουδή και ή επιστημονική εξηγήσις των αιτίων της γενέσεως των τεράτων άρχεται από του τέλους του 17ου αιώνος.

Μέχρι της εποχής εκείνης τά τέρατα έθεωρούντο ως δείγμα δυνάμεως ή άποτέλεσμα της όργης των θεών και των δαιμόνων και συνηθέστατα ως οίονοι μεγάλων συμφορών της άνθρωπότητος. Οι έλληνικοί και ρωμαϊκοί νόμοι κατεδικάζον άμειλίχτως εις θάνατον πάν βρέφος φέρον στίγμα τέρατος.

Κατά τών μεσαιώνων έθεώρουον ως αίτιαν γενέσεως τεράτων την έπιμείαν μετά ζώου. Τά άνθρώπινα μιση έθεώρουον τον Άττιλαν ως προσερχόμενον εκ σκύλλου και γυναικός. Κατά την εποχήν της Αναγεννήσεως ή γεννήσις τέρατος έθεωρείτο ως προάγγελος πολέμου ή λιμού, Παρά τω λαφ άνέκαθεν έπεκράτει ή ίδέα ότι ή γεννήσις τέρατος όφειλεται εις ισχυράς έντυπώσεις της έχνούου γυναικός. Η επιστημη ουδόλωσ παραδέχεται την άνωτέρω πρόληψιν, άποδίδει δε την γεννήσιν

τεράτων εις διαταράξας ή στάσεις της διαπλάσεως του έμβρύου.

Και εξηγούνται βεβαίως αί διάφοροι δυσμορφία, αί έλλείψεις μελών του σώματος ή ό πλεονασμός τούτων, άλλα δεν εξηγείται τελείως ή γεννήσις βρεφών, τά όποια όμοιάζον προς σκύλλους, όπως ήτο ο Ζοζό, τον όποιον όλοι ένθυμούμεθα, ή όμοιάζοντα τελείως προς κουκοβάνιαν, όπως το βρέφος του δημοτικού βρεφοκομείου.

Δεν είμαι βεβαία ό άρμόδιος όπως συζητήσω επί του άντικειμένου αύτου, άλλ' αί όλίγαι γνώσεις μου περί τερατολογίας πολλά μου άφήνισαι τά ελαττωματικά.

Η επιστημη αναμφιβόλως δεν είπεν άκόμη επί του προκειμένου την τελευταίαν της λέξιν.

Οι Ξαυάνθρωποι

Η γεννήσις τέρατος, όπως λέγει και ο Διευθυντής του Βρεφοκομείου, δεν εινε σπάνιον πράγμα. Την εποχήν μάάλιστα αύτην που άνοω εκφυλισμού αί γεννήσεις παιδιών με χαρακτηριστικά ζώου εινε συχνότερα. Σπάνιον όμως εινε να επίζησουν τά τέρατα αύτά. Συνηθώς άποθνήσκουν λόγω της κακής διαπλάσεώς των, όλίγαι ημέρας μετά την γεννήσιν των. Κάποτε όμως συμβαίνει επί 1000 τεράτων να επίζησθ το ένα. Ο όργανισμός του δυνατόν να μη έχη άτελειάς και συνεπώς να κατορθώση ν' αναπτυχθί και να ζήση, όπως συνέβη πρό έτών με τον «άνθρωπο-σκούλλων». Πολλοί θά ένθυμούνται ένα ύπάλληλον μίας άσφαλιτικής εταιρίας των Αθηνών, του όποιου ή μορφή είχε διαπλασθί κατά τοιούτον τρόπον ώστε παρουσιάζε μεγάλην όμοιότητα με σκύλλον. Όταν δε έμιλούσε διεκρινε κανείς ένα σύριμο φωνής που έμοιάζε με γαϊψίμο σκύλλου.

Ένα άπόγευμα ό-σκούλλάνθρωπος αυτός εξηφανίσθη. Κατόπι πολλών έρευνών οι δικοί του τον ανέκαλύψαν σ' ένα ρωμαίον ένδοξο ξενοδοχείου. Εύρίσκατο έσκαλωμένος στο κρεβάτι, είχε μπροστά του ένα πιάτο με κόκκαλα και τά ερροκάνιζε με όλην την ρέχνην και την λαυμαργίαν ενός σκύλλου.

Ο ΡΕΠΟΡΤΕΡ

Μικρές φανταζί

Η ΕΠΙΔΡΑΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

Άφροδίτη.—Φαντάζομαι εσύ ποτέ πως θα φθάσουν ως εδώ επάνω άνθρωποι να μάς άνουσίσουν;

Κρόνος.—Είδες εκείνος το άεροπόρος, είχε και μία γυναίκα μαζί του.

Άφροδίτη.—Μά τί, ή γυναίκες έχει στη γη δε φοβούνται;

Κρόνος.—Ύστερα από τόσους πολέμους έπήραν και ή γυναίκες θάρρος και δε φοβούνται τίποτε πειά. Για κνττάσε. Φιλιούντα μέσα στο άεροπλάνο.

Άφροδίτη.—Άς φιληθούμε κ' έμεις...

Κρόνος.—Σάσιον. Βλέπεις; Συμβαίνει κάτι φοβερόν. Το άεροπλάνο έρχεται κατά πάνω μας. Κνττάσε τ' άλλα άστρα δρόμο που πήγαν... Τρέξε...

Η Σελήνη.—Συμφορά μου. Αυτηθήγε με. Ζητά άσυλον και προστασίαν.

Άφροδίτη.—Τί έπαδες, καλή μου;

Η Σελήνη.—Όλοι οι κάτοικοί μου άνεστατώθηκαν. Έμάζωσαν τά ρούχα τους και τρέχουν να βρούν άσυλο σ' άστέρια.

Κρόνος.—Γιατί αύτη ή αναστάσις;

Η Σελήνη.—Έμαθαν πως σε λίγο θά μάς στείλουν κάτω από τη γη μία όβίδα. Πού να τά περίμενα έγώ αύτά τά πράγματα! Άχ, άνθρωποι, άνθρωποι παληάνθρωποι.

Η Άφροδίτη.—Και ο ήλιος;

Η Σελήνη.—Αύτός ο μαγκούφης δεν δίνει πεντάρα. Όλη την ημέρα παίζει στο Χρηματιστήριον... (Όλα τ' άστέρια μαζί με την Σελήνη τρέχουν προς το άπειρον για να σωθούν). Louis Perné

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΕΚΔΙΚΗΣΙΣ

Η κ. Αιμιλία ήτο πλέον τελείως πεπεισμένη. Ο σύζυγός της είχε ερωμένην, την όποιαν μάάλιστα και έδίδετο σ' ένα έξοχικό σπιτάκι που είχαν ένοικιάσει προς χάριν της. Και εσκέπτετο ή κ. Αιμιλία ότι χίλιες φορές είχε παρακαλέσει τον άνδρα της να ένοικιάσουν ένα δωμάτιον τουλάχιστον σε μία έξοχη. Δεν ήμπορούσε πλέον να ύποφέρη το ψήσιμο μέσα στο καμίν των Αθηνών. Έλκυνε ή δυστυχήμένη και αισθανόταν την άνάγκην ήτου δροσερού αέρος, όλίγης ευωδίας πεύζου, που δροσερού αέρος, όλίγης ευωδίας πεύζου. Άλλά ο σύζυγός της οίκ ήβουλήθη συνένει. Προφασίζοταν άνυπερβλήτους οικονομικής δυσχερείας κ' έλεγε στη γυναίκα του: —Σέρεις, Αιμιλία μου, τί θά μάς στοιχίση να πάσωμε ένα δωμάτιον στην έξοχη; Τουλάχιστον θέλωμε πέντε χιλιάδες φράγκα για νοικί, άμ, τά έξοδα συγκοινωνίας; Ασε που στην έξοχη είναι κανέναν άναγκασμένους να τρώη περισσότερον. Αύτά όλα από πού, σε παρακαλώ, θά άβγουν; Όχι βεβαίω από τον ξερόμισθο μου. Περί δανεικών ούτε λόγος να γίνεται.

Ποιός δανείζει σήμερα ένα δημοσίον ύπάλληλον που δεν έχει πού να γείρη το κεφάλι του. Άς κάνουμε λοιπόν ύπομονη κ' έχει ό Θεός. Ζέστη είναι αύτη, που θά πάη, θά περάση.

Και ή μιν κ. Αιμιλία έκανε ύπομονη, ό δε σύζυγός της εστρεφ στο έξοχικό σπιτάκι για να γείρη το κεφάλι του επάνω στους τορευτούς όμως της ερωμένης του, άφρό ο άνδρωπος δεν είχε πού άλλου να το γείρη. Η ύπομονη όμως έχει και τά όριά της, και μάάλιστα όταν πρόκειται περί γυναικός, τά όρια της ύπομονής είναι, πολύ περιορισμένα. Μία μέρα, ή μάλλον μιν νύχτα ή κ. Αιμιλία ήκουσε τον σύζυγον της παραμιλούντα στον όπνο του. Ο δυστυχής είχε ένα πολύ επικίνδυνον έλλάττωμα:

Όσα του συνέβαιναν την ημέρα τά εξιστορούσε λεπτομερώς την νύκτα. Έτσι έμαθεν ή σύζυγός του ότι ο προκομμένος ο άνδρος της είχε ερωμένην, ότι προς χάριν της είχε ένοικιάσει ένα έξοχικό σπιτάκι μέσα στο όποιον έδιδαν τά ραντεβού του και ότι την άλλη μέρα το άπόγευμα τά συνηγούντο πάλιν.

Η κ. Αιμιλία ήτο πολύ σκεπτική γυναίκα. Έσκέφθη λοιπόν πως αν έξευτονοσε τον άνδρα της να του κινή της σχετικές σηνές, βεβαίον ήτο ότι δεν θα κατορθωνε έτσι να τον εκδικηθί ίκανοποιητικώς.

Απεφάσισε λοιπόν να κινή κάτι άλλο: Την ώρα που έκοιμάτο ο σύζυγός της, τις όι δε τού δνειρευόμενος του έρριξε μέσα στην ταξίτη του γελέκου του τά δύο πολύτιμα δακτυλίδια της.

Την άλλη μέρα το πρωί, ένφ ο σύζυγός, άνύποπτος, προστομαίετο για το νέο γλέντι που θά έχανε το βράδυ με την ερωμένη του.

Η σύζυγος έτρεξε και τον κατηγγείλε στην Άστυνομία ως κλέπτην των κοσμημάτων της, τά όποια ο άτιμος σύζυγος ήθελε να παλήση διά να συντηρήση την ερωμένην του. Η σύλληψις του συζύγου έγινε μέσα στο έξοχικό σπιτάκι, παρουσιάζει της συζύγου και της ερωμένης του. Η σύζυγος είχαν εκδικηθί με όλη την καρδιά. Μ. ΣΤΗΡΙΟΣ

ΝΕΟΙ ΧΑΡΑΚΤΗΡΕΣ
Κατά προτίμους
 Αρχαίος 15 έκαστη προτίμους
Ονειροπόλος: Έτών 23, ξανθός, άνασθηματικός μετρίου. Μέσα στα γαλιανά του μάτια βλέπει κανείς γ' απλώνεται το πλάγις της ευτυχίας που ποθεί. Σταθερός, πιστός και ειλικρινής. Ουρανοποιός του όραίου, άγαπά τον οικογενειακόν βίον. Την γυναίκα την θέλει όμορφη, σταθερά και άνεπτυγμένη. Περιφρονεί τον πλοιοτόν, άπέναται του όραίου. Τόν ερωτά τον πραγματικό δέν τόν ένοιωσε άκόμη παρά τήν μεγάλην του επιθυμία. Όποια νομίζει ότι θά τον καταφέρει να τόν νοιώσει ός του γράψη: Γράφει «Σφαίρας».

— **Δαντών:** Έτών 25, καστανά μάτια και μαλλιά, άνάστημα ύψηλόν. Ένθουσιώδης θαυμαστής της απλότητος στη φυσική ζωή, λάτρευε του όραίου. Καρδιά γιομάτη από ευγενικά αισθήματα, ειλικρινεία που άφοπλίζει μαντευόντας το ψεύδος και την κακία τών ανθρώπων. Αφέλεια λεπτή σαν άπαλό άεράκι που φέρνει τη δροσιά στην έπιτηδευμένη και άποπνικτική κοσμική άτμόσφαιρα. Μοναδικόν τόν όνειρον: μία όμορφη ιδανική άγάπη, σαν λουλουδι άνοιξιάνικο στο ζεστόν της ζώης.

Κατά σειράν
Έρμής του Πραξιτέλους: 17 χρόνων, τελειόφοτος Γυναικίου. Άσπροκόκκινος. Μαλλιά, μάτια μαύρα. Άνάστημα μέτριον, άνοιχτόκαρδος, έντιμος, πονετικός και όλιγον νευρικός. Θέλει τη γυναίκα στη πραγματική της θέσι. Όποια του πρωτογραφει, διά μέσου τών γραφείων «Σφαίρας», θάλάβη την καρδιά του δική της και τη φωτογραφία του.

— **Απόκοσμος στρατιωτικός:** Με τόν ένθουσιασμόν της ψυχής που φέρνει ένα μουσικό κομμάτι έρχομαι στο φιλικό διαγωνισμό. Ίδανιότης μισό τη σημερινή περίοδο της ύλης. Ζω κ' επιθυμώ τ' άγιστον. Άλτρονιστής, σοβαρός και επιβλητικός—όλόκληρος βραχος στις θελήσεις μου. Φίλος ιδανικός με σκεψίς ελεύθερες για τη γυναίκα και ύπερ της οικογενειακής ζωής. Άγαπώ με καρδιά γιομάτη καλοσύνη και αυταπάρησι. Σώμα μεγαλοπρεπές, πρόσωπο στραγγυλό, σγουρά καστανά μαλλιά και μάτια σαν θάλασσα φορητουναιμένη. Αυτός είναι ο 'Απόκοσμος Στρατιωτικός που με κουρασμένη την ψυχή από τα στεροβίλιαματά της μοίρας ζή σε μία άπομέρη απ' όλους. Γράφεται άν θέλετε φίλον: «Απόκοσμος Στρατιωτικός» 23ον Σύνταγμα, Κομοτηνή.

— **Καίσιος γνωστόν εις όλους όσους έλληγογραφούν, ή προσηναι α' έλληγογραφούν, δια τών γραφείων της «Σφαίρας», χωρίς προηγουμένως να έχουν προβή εις ένοικίαν θυρίδα, ότι κάθε έπιστολή των δέν να συνοδεύεται από ένα δ δραχμών, ίσοκρίανον εις ιδιαίτερον φακέλλον. Το διάζυγον τούτο δέν δέν σ' αφή από τόν άποστολέα, θά ζητηθή από τόν παραλήπτη. Εν έναντι περιπτώσι τα γράμματά των έλληγογραφούντων δια τών γραφείων της «Σφαίρας» θά έπιστέφωμαι πός τους διανομείς.**

— **Αύρα Φαρίση:** Όραία, 26 έτών. Σώφρον μετρίοφρον, ευθύφρον. Πνεύμα δαιμόνιον, περμηχάνον, όξυδερκής, σκανδαλιάρα, εύτραπέλι, καλαμποριστρία, φαρσέρ. Ριψοκίνδυνη, πεισματάρα. Μεγαλόψυχη, φιλεργή, φιλευσπλαγγή, θεοσεβής, ειλικρινεστάτη. Λάτρεις τών σπορ, τών όραίων τεχνών, της φιλολογίας, τυγχάνει και συγγραφέας. Σοβαρά όταν πρέπει, άσθηρά και ήπιη. Έχει βίον πολύ περιπετειώδη και τραγικόν. Θά προτιμήση έκείνον που θά κρίνη πιστός τόν χαρακτήρα της, έχοντα ηλικίαν 10—15 έτών και άγαμον. Δέν δέχεται έπιστολάς.

— **Ίδιότροπος Μελαγχολικός:** Συμπαθής, καρδιά κλεισμένη, χαρακτήρ μελαγχολικός, ίδιόφρονης. Δέν άγαπά τās επιδείξεις, με μαγειρινόν μόνον οι έρμες άρχονταίτες και τά άγρια δάση. Ίδιόφρονης, αλλά και άκρας λογική, θά γείνη ή πιο καλή φίλη του συντροφού της. Έκείνον που θά με νοιώση τόν θέλω μελαγχολόν, άνω τών 23 έτών, όχι στρατιωτικόν, γνώστην του κόσμου, άλλ' όχι κουρασμένον από τήν ζωήν.
 — **Κ. Μ.:** Έτών 22. Νέος, μορφωμένος,

Ο ΦΙΛΙΚΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

Κάθε άπάν η-ις μέχρι 40 λέξεων και κάθε χαρακτήρ μέχρις 60 λέξεων θά δημοσιεύονται μετά τήν άποστολήν ενός μορφοόραμου. Πέραν λέξεων αυτών κάθε έπί πλέον λέξες, τούτοι εις τās άπαντήσεις δέν καί εις τούς χαρακτήρας, θά πληρώνεται πός 30 λεπτά ή μία. Διά τās δημοσιεύσεις με κεφαλαία στοιχεία 50 λεπτά ή λέξες έπί πλέον. Αί άπαντήσεις δημοσιούνται κατά όσων ήθελες.

καλλίστης οικογενείας. Μάλλον ύψηλός, ώρατός. Οικονομικός τελείως ανεξάρτητος. Κατάγει εις (ων) πόλεως. Θεωρεί τόν ερωτά ως τόν ιερότερον πάντων, δι' αυτό άκριβώς είναι εις τόν έπακρον επιφυλακτικός ως εκ της κοινωνικής διαφθοράς, καθότι άποβλέπει και όνειροπολεί τόν ιδανικόν, θεορών ως τόν άπονοδότερον έχθρον του τού ψεύδος και τās κολακείας. Άρσεν υπερβολικά τήν μουσικήν και τās περιηγήσεις. Διευδυσίς του: Λάμνος 6. Θεομήνη.

— **Ευσεβίου Ζάκας:** Νέος 17 έτών. Μάλλον ύψηλός άνάστημα. Μαθητής. Στή ζωή μου όχι μόνον δέν έγνώρισα τόν ερωτά άλλ' ούτε παραδέχομαι τήν ύπαρξί του. Μανιώδης έραστής τόν βιβλίον. Άπερίφραντος και άτίθαστος εις τόν έπακρον. Όποιος ή όποια νομίζει ότι μπορεί να συνεννοηθή μαζί μου άς γράψη: **Ευσεβίου Ζάκας**, Πρακτορείον Έταιρείας Έλληνικού Τύπου, Αλεξανδρούπολιν.

— **Θεόδωρος Μπουλούκος:** Έτών 25, άνάστημα καθ' όλα όραίου. Είναι λάτρευε τούς άγαθόν τόν κροσίου, της ρομαντικής, της κιδράς και του υιού της Αφροδίτης. Τήν γυναίκα την θέλει να είναι λεβέντισσα και να συμφορή στο χαρακτήρα του. Κατάγει και διαμένει στην Καλαμάτα. Οικονομικός είναι εν τάξει.

— **Κωνσταντίνος Παπιάς:** Μηχανικός, μόλις 20 έτών. Μορφή και ψυχή άγγέλου. Τόν ερωτά τόν θεωρεί ιερόν. Θέλει τήν γυναίκα που θ' άγαπήση να έμφορη από τās πλέον άγνά αισθήματα. Όσον για προκία άδιαφορή. Όποια νομίζει πως μπορεί να συνδέση τήν ζωήν της μαζί του, άς γράψη: **Κων-**

Με μίαν δεκατέσσαρον μόρον
ΤΟ ΠΑΝΟΡΑΜΑ ΤΗΣ «ΣΦΑΙΡΑΣ»
 Άλόν μαρόν, κυρίαι και κύρια, εις] τώ γαλανοφθαλμον και τερμηθεάμον φακόν του πανοράματου μου, τόν όποιον θά δής οδία τ' άξιοπεριέργα πράγματα της γής όσα φαίνονται και δέν φαίνονται:

— **Εδών, κυρίαι και κύρια, γλέπετε εκ τού συστάδην μίαν επιτροπή, ή όποια καταγγίλνει να εψηρή πόσον πληθυσμόν έχου αι 'Αθήνα σήμερα, ήγουν ευκόλοτερων] θά βρεθή τόν τοιούτον εάν μετρήσομαι τά αυτοκίνητα, τόν όποιον έχαστος 'Αθηναίος έχει τήν σήμεραν και ένα αυτοκίνητον.**
 — **Εδών, κυρίαι και κύρια, γλέπετε, και κατεβάσατε, περικαλώ, της περιγυμνίδας σας διά να πραγματοποιήσετε καλλίστερον, όπου τά κόκκαλα του μακαρίτου του Συγγρού τρίζουν, όπερ πολλά δυστυχίματα συμβαίνουσαν κατ' αυτός εις τήν οδόν του, τόν όποιον ό δυστυχής δέν τήν καταχεύασε διά τούς νεκρούς, αλλά διά τούς ζώντας:**
 — **Εδών, κυρίαι και κύρια, γλέπετε διά τού ενός μόνον όφθαλμού ένα κύριον άριστοκράτην, ό όποιος άπολαύνει της πρώτης όρας εις ένα χοροποιούν τη Κυψέλης, ήστου εύρίσκει τήν φιλενάδα του χορεύουσαν, ήγουν αυτή τόν εύρίσκει τά μουτρα, τόν όποιον άν και πρόκειται περί κυψέλης δλαι αι μέλισσαι δέν κάνουν μέλι.**
 — **Εδών γλέπετε, διά τελευταίαν επιθανάτιον φοράν, ένα γρηγοόν πληροφρούσον ή παρακολούθη τās όραίας φουστανοποιούς, ήγουν τά διάφορα όραία κομμάτια της όδου 'Αθηναϊδός, τόν όποιον ό κύριος έγινε κομμα-
 Ο ΦΑΡΑΟΣ**

σαντίνον Παπιάν, Στρατηγέον Σώματος Στρατού 5ου, Ίοάννινα.
 — **Μελάνγγολη παιδούλα:** Έτών 18. Γλυκεία μελαχρονούλα, με μεγάλα μαύρα μάτια γεμάτα γοητεία. Μαλλιά καμάμαρα σγουρά. Έξαιρετικά αισθαντικιά ψυχούλα, που δύσκολα βρίσκει στη πεύδη της σημερινής εποχής. Χαρακτήρ υπερφίανος, μόρφωσις εξαιρετική. Ζή μοναξιάτικα ζωή με συντροφιά τ' άγαπημένου της ρολι. Τίποτε δέν έχει τη δύναμη να τήν τραβήξη στη ζωή. Φαντάζεται τόν ερωτά πολύ λεπτό αισθημα. Θέλει τόν άνδρα πολύ ιδανικό, δυστυχώς όμως εσχηματισε τήν ιδέα πως δέν θά βρεθή ποτέ ό όνειροφάνης νεός που φαντάζεται, γιατί είναι 'Άλγιο έκείνου που αισθάνονται σήμερα κ' άκόμα πεύδ' Άλγιο έκείνου που μπορεί κανείς να συνεννοηθή!

— **Απόκοσμος:** Σπουδαστής 20 έτών. Ειλικρινής, μελαγχολικός. Μισεί τήν ψευτιά και τήν ύποκρισία και άγαπά τήν ειλικρινεία και τήν αλήθεια. Μονάχη στο δρόμο της ζωής ψάχνει για ν' εψηρή μιά άδελφική ψυχή που να μοιράζεται μαζί της τās οδία και τās άκάνθας της ζωής. Διευδυσίς του: **Απόκοσμος**, Γραφεία «Σφαίρας».

— **Θύμα της άγάπης:** Έτών 27. Μηχανικός—εραριστής. Έφρεδος άξιοματικός παρατηθείς. Χαρακτήρ ύπομοτικός. 'Υγειής και καλαισθητός. Άγαπά τά σπόρ, ταξείδια, τόν κυνήγι και ιδιαίτερος τόν αυτοκίνητον. Άποστρέφεται τόν θόρυβο και τās επιδείξεις. Άγαπά τή μοναξιά, τήν μελέτη και τās καλές συναστροφές. Άγαπά και άγαπάτε από τούς φίλους του. Χαρακτηριστικά κανονικά. Τόν ερωτά έγνώρισε υπό δυσμενείς συνθήκας. Δέν άπηλπίσθη γι' αυτό και περμένει εις τόν μέλλον.

— **Έπειδή πολλοί που λαμβάνουν μέρος στο Φιλικό Διαγωνισμό μές παρακαλούν να δημοσιεύσωμε σέβη ό φίλλο και τήν άπαντησιν των και τόν χαρακτήρα των ' έπειδή, εν τοιαύτη περιπτώσει, λόγω της περιπέσειων μερικόν χαρακτήρων, δέν έγινονταν παράστα, δηλοῦται εις όλους ότι: Καθένας που θέλει να δημοσιεύη κατά προτίμηση ό χαρακτήρ του μπορεί να επιτύχη τήν κατά προτίμηση δημοσίευσιν του—έντι δραχμών 15.**

— **Απόκοσμος:** Ίβητης μαθητής, άνασθηματικός κανονικός, καστανός. Είς άκρον ειλικρινής, ευγενής, ήθικός, μορφωμένος και πονόψυχος. Ίδεώδης, μελαγχολικός, ίδιότροπος, νευρικός και λίαν ρομαντικός. Άπευδένεται σφόδρα τόν ύλισμόν, άποβλέπων εις ευγενή και ιδανικόν ερωτά. Του άρέσει ή φιλολογία.

— **Πλατωνικός Έρως:** Είμαι νέος, έτών 25, με άνάστημα μέτριον, με καλήν άνατροφήν. Άπόστρατος αξιωματικός. Μορφή γλυκεία, συμπαθητική. Ψυχή ευγενική, Σοβαρός, ειλικρινής. Άγαπά τās διασκεδάσεις, τόν κυνήγι, τόν θεάτρον, τήν φιλολογία κ.λ.π.

— **Ανθούλα:** Έτών 16, μετρίου άναστήματος, ζωνθή με μαύρα μάτια. Μόρφωσις και οικοκυρική τελεία. Καρδιά ειλικρινής, πονετική, εύαισθητος, άγνη, ρομαντική. Άγαπά τήν μουσικήν και φιλολογίαν. Τηρεί τās αυστηράς περί ήθικής ιδέας της οικογενείας της. Της άρέσει ό χαρακτήρ του Μαρίας Σαντορφ.

— **Φωχόπαιδο:** Έτών 23. Εύθύς, τίμιος, ειλικρινής, όχι όρατός. Δριμύς, όρημτικός ένιοτε τραχύς και επιβλητικός. Κατά βάθος καλή καρδιά, ψυχή ευγενική, σταθερός στην άγάπη, ιδεώδης φίλος. Όλίγον ριψοκίνδυνος και πολύ πτωχος. Είνε φοιτητής. Έργάζεται. Ψάχνει να βρη τή χαρά τού ποτέ του έως τώρα δέν ένοιωσε.

— **Τάκης Α. Π.:** Τό χαρακτήρα του δέν τόν γνώρισε καλά κ' αυτός. Είναι 22 χρόνων. Όσοι τόν έγνώρισαν επιζητούν τή φιλία του. Μισεί τόν ερωτά γιατί ή ευγενικά καρδιά του δέν τόν βρίσκει όπως τόν θέλει. Ζητάει μιά άγνη φίλια. Άγαγε θά βρεθή!

— **Θαλασσοπόλι:** Έτών 19, μορφωμένος, ναυτικός, πρόσφυγ. Άνάστημα κανονικό, μάτια καστανά, μάλλον μελαχρινός, καρδιά γεμάτη πόθο. Ρομαντικός. Ζητεί μέσ τ' άφρισμένα κύματα τήν άγνωστον γοργόνα που θά τόν νοιώση για να μπορέση να τής άφοσιωθή σ' όλην του τήν ζωή.

— **Στο πατριωτικόν των ΥΨΗΛΟΦΡΟΝΑ** χαρίζομαι 10 ψήφους για τās ύψηλά του αίσθηματά και για τήν όμορφιά του. **Σούλινα τού Γιλδιξ και Ρόδο της Σταμπούλ.**
 — **Μοντέρνα Κλεοπάτρα,** μετά πολλής ευχαριστίας ψήφον χρυσήν σας προσφέρει διότι είστε έκλεκτή ύπαρξις και συνάμα... όμοιοπαθής όλίγον άς προς τήν ευλεύθεριαν τήν όποιαν νοσταλγοῦμεν, καθώς και ό Μίκος Α. τόν όποιον δικαίως εκτιμάτε. **Θλιμμένη Γοντεία.**
 — **Περιπετειώδης οσία, μήπεινέτε!** — Άα, βοημένο ζουκάδι Πέλοος άρθή πρό τόν θάνατον! Περιμένετε. **Θλιμμένη Γοντεία.**

Τό Ταχυδρομικόν τού Διαγωνισμού
 Ε. Σφάρου, χαρακτήρ ύπ' αυτό τόν όνομα δέν έλλήφθη. Έξηγηθήτε.

Ο πίναξ τών ύποψηφίων
ΤΟΥ ΦΙΛΙΚΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Οί παραλήθειρας τών όνοματων σημειούμενου άριθμού δεικνύουν τās ψήφους.

ΚΟΡΙΤΣΕΣ: Καμελία 4, Νυνάτα 2, Μερτινή 3, Νόρα 2, Γυλιόρα 26, Κλαίρη 2, Μαχαίρα 4, Ναυά 4, Ντολές 18, Ζακελία 4, Περούς 9, Έβελρα 13, Μαρίνα 2, Μ. Σ. 2, Τζόλη 1, Χρυσόθεμος 9, Άνθαλούρη 2, Φρόνη 14, Γερμόνα 5, Άλίκη 14, Άνθος λεμόνιον 11, Νυόν 1, Νξός 4, Όρφανη 12, Ζινέττα 7, Λούβα 12, Φούλα Α. 2, Γιωρμόνα 1, Αμαρύλλης 9, Νίκη 3, Άγγελος παρήγορος 11, Μπίαννα 2, Σφίξ 1, Πρηγιλάστρα Βόλου 5, Παριζέτ 2, Κουρέλι 1, Μιρόνα 5, Λούρα 5, Κλεοπάτρα 5, Χρυσάνθεμον 20, Άγνυστο 5, Αμοστακής καρδιά 2, Προσηγοπούλα 49, Σμυρνοπούλα 38, Βεατρίκη 13, Μπαριαντέρα 5, Νύνα Πάνου 6, Ρόζα 1, Ρέα 5, Θά Αφροδίτη 2, Ρόδο Σταμπούλ 31, Φρούτα 8, Οθραντα 8, Μασκότ 28, Λυδα 16, Μαρίτσα 6, Μάισιχα 13, Μέδουσα 4, Σκλάβα τού πόνου 10, Άναξί 1, Έλλη 1, Δανάη 14, Μαρία 5, Γήσσα 4, Φικίτς 5, Σίβυλλα 17, Δώρα 12, Ίμπερία 6, Παχιγιάρα 26, Κορνηλία 26, Δουλουδάκι 1, Χανουμάκι 14, Μελαγχολική Τηλεγραφήτρια 8, Ρένα 16, Ραιμόνδη 2, Άγροκοροστο 4, Κερκυροπούλα 3, Φιόρο τού Δεβάντς 10, Παναγιώτα 1, Κόκκινη παντιέρα 15, Άγνα, Παντιούλα 5, Όραία Άμαζών 1, Συριανή Όρφανούλα 58, Κόρη άγάπης 13, Ντορέτα 19, Κιάρα 20, Ζαζά 11, Παρήγορη καρδιά 2, Κίττη 8, Ίουλιέττα 6, Μινόν 3, Κλαίρη 9, Άγράρπηλη 2, Μ. Ζ. 1, Στέλλα 1, Σάσα Ίωαννίδου 3, Άντα 1, Μνηστή τού πόπου 40, Σειράμης 1, Άλφα 5, Μελαγχολική σεληνολάτρη, Βιολέτα 2, Δορλέα 1, Άντινα, Σουλτάνα τού Γιλδιξ, Τριζα, Κορβελοπούλα, Ζοζέττα 11, Μινόν 24, Συριανό διαβολάκι, Χρυσόλευκη 1, Ναδνα, Χωριαπούλα 1, Ίουδή, Έλεγκάν 5, Κόρη τών 'Αθηνών, Καλλιέρρη, Λαίρα Φερλή, Ίδιότροπος μελαχρινή, Μελάγγολη παιδούλα, Άνθούλα.

ΝΕΟΙ: Νάρκισσος 8, Άρμάνδος 9, Ρωμανός 2, Έσπερος 4, Άθηνάος 2, Νουταλός 5, Α. Ο. Α. Ο, Έρικός, Μοιραός, Νικίας, Ζέφυρος Μ. Γ, Φαέτου Ρεβακάρς 41, Μπουζόνης 3, Άριστέυς, Σ. Σ. 21, Λάμπης, Κάποιος 1, Νοβέλλι 2, Δεζάνδος, Γ. Φ. Σ. Βιντός, Γενναίος, Έρμαν, Μάριος, Τρισάνος, Άετός, Φειδίας, Έβέλσορ, Ηλίας 2, Ύποκλής Βραζελώνης, Ντιντζέ, Γ. Π. 1, Βαρβικιάν, Έρνάντζι, Άλφόνσος

Ίδιαιτέρα έλληγογραφία.
 Μέχρις 15 λέξεων δραχ. 2. Κάθε έπί πλέον λέξες 30 λεπτά ή μία.
 Χρηστέλευκη: Έάν τυχόν μοι έγράψατε εις τήν διεύθυνσιν **Tut Art-Ameun** 17, Caire ή έπιστολή δέν μοι παραδεδόθη παρά Ταχυδρομείου. Έβραϊώθην ότι τόν Ταχυδρομείον καταστρέφει πάσαν έλληγογραφίαν εκ τού έξωτερικού με διεύθυνσιν ύπο ψευδώνυμου. Ως εκ τούτου σπεύδω ν' άκρωσίω τήν πρώτην διεύθυνσιν και παρακαλώ να σημειώσητε τήν νέαν τοιαύτη εις τήν όποιαν μου γράφατε εάν τόν άπερασάσατε. **Monsieur Papon Pythagoras B. P. 762, Coire Egypte**

Κόρη τών 'Αθηνών, δέξου από τόν Σιλβά τού έρωτος μία χρυσή ψήφο γιατί σ' άξίζει. Παρακολουθήσα όλους τούς παραλάσαντας χαρακτήρας στο φιλικό Διαγωνισμό και μόνον στο δικό σου εσταμίτησιν. Γιατί... άν μ' ένοιωσες και θέλεις για να μάθης γράφη μου στη διεύθυνσιν: **E. S. Rue Marézi No 17 Braila (Romanie)**

— **Στο πατριωτικόν των ΥΨΗΛΟΦΡΟΝΑ** χαρίζομαι 10 ψήφους για τās ύψηλά του αίσθηματά και για τήν όμορφιά του. **Σούλινα τού Γιλδιξ και Ρόδο της Σταμπούλ.**
 — **Μοντέρνα Κλεοπάτρα,** μετά πολλής ευχαριστίας ψήφον χρυσήν σας προσφέρει διότι είστε έκλεκτή ύπαρξις και συνάμα... όμοιοπαθής όλίγον άς προς τήν ευλεύθεριαν τήν όποιαν νοσταλγοῦμεν, καθώς και ό Μίκος Α. τόν όποιον δικαίως εκτιμάτε. **Θλιμμένη Γοντεία.**
 — **Περιπετειώδης οσία, μήπεινέτε!** — Άα, βοημένο ζουκάδι Πέλοος άρθή πρό τόν θάνατον! Περιμένετε. **Θλιμμένη Γοντεία.**

Τό Ταχυδρομικόν τού Διαγωνισμού
 Ε. Σφάρου, χαρακτήρ ύπ' αυτό τόν όνομα δέν έλλήφθη. Έξηγηθήτε.

Ο πίναξ τών ύποψηφίων
ΤΟΥ ΦΙΛΙΚΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Οί παραλήθειρας τών όνοματων σημειούμενου άριθμού δεικνύουν τās ψήφους.

ΚΟΡΙΤΣΕΣ: Καμελία 4, Νυνάτα 2, Μερτινή 3, Νόρα 2, Γυλιόρα 26, Κλαίρη 2, Μαχαίρα 4, Ναυά 4, Ντολές 18, Ζακελία 4, Περούς 9, Έβελρα 13, Μαρίνα 2, Μ. Σ. 2, Τζόλη 1, Χρυσόθεμος 9, Άνθαλούρη 2, Φρόνη 14, Γερμόνα 5, Άλίκη 14, Άνθος λεμόνιον 11, Νυόν 1, Νξός 4, Όρφανη 12, Ζινέττα 7, Λούβα 12, Φούλα Α. 2, Γιωρμόνα 1, Αμαρύλλης 9, Νίκη 3, Άγγελος παρήγορος 11, Μπίαννα 2, Σφίξ 1, Πρηγιλάστρα Βόλου 5, Παριζέτ 2, Κουρέλι 1, Μιρόνα 5, Λούρα 5, Κλεοπάτρα 5, Χρυσάνθεμον 20, Άγνυστο 5, Αμοστακής καρδιά 2, Προσηγοπούλα 49, Σμυρνοπούλα 38, Βεατρίκη 13, Μπαριαντέρα 5, Νύνα Πάνου 6, Ρόζα 1, Ρέα 5, Θά Αφροδίτη 2, Ρόδο Σταμπούλ 31, Φρούτα 8, Οθραντα 8, Μασκότ 28, Λυδα 16, Μαρίτσα 6, Μάισιχα 13, Μέδουσα 4, Σκλάβα τού πόπου 10, Άναξί 1, Έλλη 1, Δανάη 14, Μαρία 5, Γήσσα 4, Φικίτς 5, Σίβυλλα 17, Δώρα 12, Ίμπερία 6, Παχιγιάρα 26, Κορνηλία 26, Δουλουδάκι 1, Χανουμάκι 14, Μελαγχολική Τηλεγραφήτρια 8, Ρένα 16, Ραιμόνδη 2, Άγροκοροστο 4, Κερκυροπούλα 3, Φιόρο τού Δεβάντς 10, Παναγιώτα 1, Κόκκινη παντιέρα 15, Άγνα, Παντιούλα 5, Όραία Άμαζών 1, Συριανή Όρφανούλα 58, Κόρη άγάπης 13, Ντορέτα 19, Κιάρα 20, Ζαζά 11, Παρήγορη καρδιά 2, Κίττη 8, Ίουλιέττα 6, Μινόν 3, Κλαίρη 9, Άγράρπηλη 2, Μ. Ζ. 1, Στέλλα 1, Σάσα Ίωαννίδου 3, Άντα 1, Μνηστή τού πόπου 40, Σειράμης 1, Άλφα 5, Μελαγχολική σεληνολάτρη, Βιολέτα 2, Δορλέα 1, Άντινα, Σουλτάνα τού Γιλδιξ, Τριζα, Κορβελοπούλα, Ζοζέττα 11, Μινόν 24, Συριανό διαβολάκι, Χρυσόλευκη 1, Ναδνα, Χωριαπούλα 1, Ίουδή, Έλεγκάν 5, Κόρη τών 'Αθηνών, Καλλιέρρη, Λαίρα Φερλή, Ίδιότροπος μελαχρινή, Μελάγγολη παιδούλα, Άνθούλα.

ΝΕΟΙ: Νάρκισσος 8, Άρμάνδος 9, Ρωμανός 2, Έσπερος 4, Άθηνάος 2, Νουταλός 5, Α. Ο. Α. Ο, Έρικός, Μοιραός, Νικίας, Ζέφυρος Μ. Γ, Φαέτου Ρεβακάρς 41, Μπουζόνης 3, Άριστέυς, Σ. Σ. 21, Λάμπης, Κάποιος 1, Νοβέλλι 2, Δεζάνδος, Γ. Φ. Σ. Βιντός, Γενναίος, Έρμαν, Μάριος, Τρισάνος, Άετός, Φειδίας, Έβέλσορ, Ηλίας 2, Ύποκλής Βραζελώνης, Ντιντζέ, Γ. Π. 1, Βαρβικιάν, Έρνάντζι, Άλφόνσος

Ίδιαιτέρα έλληγογραφία.
 Μέχρις 15 λέξεων δραχ. 2. Κάθε έπί πλέον λέξες 30 λεπτά ή μία.
 Χρηστέλευκη: Έάν τυχόν μοι έγράψατε εις τήν διεύθυνσιν **Tut Art-Ameun** 17, Caire ή έπιστολή δέν μοι παραδεδόθη παρά Ταχυδρομείου. Έβραϊώθην ότι τόν Ταχυδρομείον καταστρέφει πάσαν έλληγογραφίαν εκ τού έξωτερικού με διεύθυνσιν ύπο ψευδώνυμου. Ως εκ τούτου σπεύδω ν' άκρωσίω τήν πρώτην διεύθυνσιν και παρακαλώ να σημειώσητε τήν νέαν τοιαύτη εις τήν όποιαν μου γράφατε εάν τόν άπερασάσατε. **Monsieur Papon Pythagoras B. P. 762, Coire Egypte**

Κόρη τών 'Αθηνών, δέξου από τόν Σιλβά τού έρωτος μία χρυσή ψήφο γιατί σ' άξίζει. Παρακολουθήσα όλους τούς παραλάσαντας χαρακτήρας στο φιλικό Διαγωνισμό και μόνον στο δικό σου εσταμίτησιν. Γιατί... άν μ' ένοιωσες και θέλεις για να μάθης γράφη μου στη διεύθυνσιν: **E. S. Rue Marézi No 17 Braila (Romanie)**

— **Στο πατριωτικόν των ΥΨΗΛΟΦΡΟΝΑ** χαρίζομαι 10 ψήφους για τās ύψηλά του αίσθηματά και για τήν όμορφιά του. **Σούλινα τού Γιλδιξ και Ρόδο της Σταμπούλ.**
 — **Μοντέρνα Κλεοπάτρα,** μετά πολλής ευχαριστίας ψήφον χρυσήν σας προσφέρει διότι είστε έκλεκτή ύπαρξις και συνάμα... όμοιοπαθής όλίγον άς προς τήν ευλεύθεριαν τήν όποιαν νοσταλγοῦμεν, καθώς και ό Μίκος Α. τόν όποιον δικαίως εκτιμάτε. **Θλιμμένη Γοντεία.**
 — **Περιπετειώδης οσία, μήπεινέτε!** — Άα, βοημένο ζουκάδι Πέλοος άρθή πρό τόν θάνατον! Περιμένετε. **Θλιμμένη Γοντεία.**

— **Στο πατριωτικόν των ΥΨΗΛΟΦΡΟΝΑ** χαρίζομαι 10 ψήφους για τās ύψηλά του αίσθηματά και για τήν όμορφιά του. **Σούλινα τού Γιλδιξ και Ρόδο της Σταμπούλ.**
 — **Μοντέρνα Κλεοπάτρα,** μετά πολλής ευχαριστίας ψήφον χρυσήν σας προσφέρει διότι είστε έκλεκτή ύπαρξις και συνάμα... όμοιοπαθής όλίγον άς προς τήν ευλεύθεριαν τήν όποιαν νοσταλγοῦμεν, καθώς και ό Μίκος Α. τόν όποιον δικαίως εκτιμάτε. **Θλιμμένη Γοντεία.**
 — **Περιπετειώδης οσία, μήπεινέτε!** — Άα, βοημένο ζουκάδι Πέλοος άρθή πρό τόν θάνατον! Περιμένετε. **Θλιμμένη Γοντεία.**

Τό Ταχυδρομικόν τού Διαγωνισμού
 Ε. Σφάρου, χαρακτήρ ύπ' αυτό τόν όνομα δέν έλλήφθη. Έξηγηθήτε.

Ο πίναξ τών ύποψηφίων
ΤΟΥ ΦΙΛΙΚΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

Οί παραλήθειρας τών όνοματων σημειούμενου άριθμού δεικνύουν τās ψήφους.

ΚΟΡΙΤΣΕΣ: Καμελία 4, Νυνάτα 2, Μερτινή 3, Νόρα 2, Γυλιόρα 26, Κλαίρη 2, Μαχαίρα 4, Ναυά 4, Ντολές 18, Ζακελία 4, Περούς 9, Έβελρα 13, Μαρίνα 2, Μ. Σ. 2, Τζόλη 1, Χρυσόθεμος 9, Άνθαλούρη 2, Φρόνη 14, Γερμόνα 5, Άλίκη 14, Άνθος λεμόνιον 11, Νυόν 1, Νξός 4, Όρφανη 12, Ζινέττα 7, Λούβα 12, Φούλα Α. 2, Γιωρμόνα 1, Αμαρύλλης 9, Νίκη 3, Άγγελος παρήγορος 11, Μπίαννα 2, Σφίξ 1, Πρηγιλάστρα Βόλου 5, Παριζέτ 2, Κουρέλι 1, Μιρόνα 5, Λούρα 5, Κλεοπάτρα 5, Χρυσάνθεμον 20, Άγνυστο 5, Αμοστακής καρδιά 2, Προσηγοπούλα 49, Σμυρνοπούλα 38, Βεατρίκη 13, Μπαριαντέρα 5, Νύνα Πάνου 6, Ρόζα 1, Ρέα 5, Θά Αφροδίτη 2, Ρόδο Σταμπούλ 31, Φρούτα 8, Οθραντα 8, Μασκότ 28, Λυδα 16, Μαρίτσα 6, Μάισιχα 13, Μέδουσα 4, Σκλάβα τού πόπου 10, Άναξί 1, Έλλη 1, Δανάη 14, Μαρία 5, Γήσσα 4, Φικίτς 5, Σίβυλλα 17, Δώρα 12, Ίμπερία 6, Παχιγιάρα 26, Κορνηλία 26, Δουλουδάκι 1, Χανουμάκι 14, Μελαγχολική Τηλεγραφήτρια 8, Ρένα 16, Ραιμόνδη 2, Άγροκοροστο 4, Κερκυροπούλα 3, Φιόρο τού Δεβάντς 10, Παναγιώτα 1, Κόκκινη παντιέρα 15, Άγνα, Παντιούλα 5, Όραία Άμαζών 1, Συριανή Όρφανούλα 58, Κόρη άγάπης 13, Ντορέτα 19, Κιάρα 20, Ζαζά 11, Παρήγορη καρδιά 2, Κίττη 8, Ίουλιέττα 6, Μινόν 3, Κλαίρη 9, Άγράρπηλη 2, Μ. Ζ. 1, Στέλλα 1, Σάσα Ίωαννίδου 3, Άντα 1, Μνηστή τού πόπου 40, Σειράμης 1, Άλφα 5, Μελαγχολική σεληνολάτρη, Βιολέτα 2, Δορλέα 1, Άντινα, Σουλτάνα τού Γιλδιξ, Τριζα, Κορβελοπούλα, Ζοζέττα 11, Μινόν 24, Συριανό διαβολάκι, Χρυσόλευκη 1, Ναδνα, Χωριαπούλα 1, Ίουδή, Έλεγκάν 5, Κόρη τών 'Αθηνών, Καλλιέρρη, Λαίρα Φερλή, Ίδιότροπος μελαχρινή, Μελάγγολη παιδούλα, Άνθούλα.

ΝΕΟΙ: Νάρκισσος 8, Άρμάνδος 9, Ρωμανός 2, Έσπερος 4, Άθηνάος 2, Νουταλός 5, Α. Ο. Α. Ο, Έρικός, Μοιραός, Νικίας, Ζέφυρος Μ. Γ, Φαέτου Ρεβακάρς 41, Μπουζόνης 3, Άριστέυς, Σ. Σ. 21, Λάμπης, Κάποιος 1, Νο

ΤΟ ΠΕΡΙΒΟΛΙ ΤΗΣ "ΣΦΑΙΡΑΣ"

Τὰ ραβαδάκια τοῦ Μητρούου

Η ΑΥΞΗΣΙΣ ΤΟΥ ΜΙΣΘΟΥ

Περδίκου μ' π'λί μ',
Καλή μάρε μ' ισύ ιπλήρες στ' λ'τρών τ'ς

Υπάτ'ς για νά κάν'ς
μπουμπουλίδης κι
νά γιατριφτῆς
ἀφ' τοῦ μπιουφίτ'
δπου φούντουςι ἐξ
ίτίας τ'ς ἱρουτ'κῆς
ὑπερχουπῶσι ο υ ς,
ἀμ' ἰγῶ ὄπ' ψῆν' μι
κι ξιρουψῆν' μι κι
γίν' μι σά φιστίκ'
ἀράπ' κου τί νά πῶ;
Θά μ' πῆς ζέστ' εἶν'

αὐτοῦνη κι θά περάσ'. Λίγου νερό παγουμέ-
νου, νιά στάλα γιάτσου, κάνα δυό βραδ' νά
στ' θέατρον κι μπιτ'σι. Μωρ' καλά νε τὰ
λόγια σ', ὄμ'ς ἰλόγ' μ' διν ὑποφέρου μαθῆς
οὐτ' ἀφ' ζέστ' οὐτ' ἀποῦ κάμμα οὐτ' ἀποῦ
σύνκαμνα. Ξιρουψῆθ' κα οὐ ἐρ' μους, ξιρου-
ψῆθ' κα οἰκονομικῶς. Προῦν ἡμερῶν ἀνι-
λήφθη ἠσίους κι τ' σιγρῶ μ' κατουστάρ' κου.
Ἰτῆραξα μπάς κι γιέν' κι για μένα κανιά
αὔξ'σι τ' μιστοῦ μ' νά δὲ βαρέσαι.

— Δὲν μπουράμε νά σ' αὔξῃσ' μι τ' μιστό,
μ' κάν'. Οὐ νόμ'ς διν προυβλέπ' γιὰ σένα.

— Δ' λαδῆς ἰλόγ' μου εἰμ' τάχτ'ις καμπί-
σους;

— Ἄχα, μ' κάν', ἀλλ' ἔπριπι νά ξέραμε
τ' ν οἰκογενειακῆ κατάστασι.

— Δ' λαδῆς, ἀδρεφάκι ὑπουργέ;

— Δ' λαδῆς ἂν εἶσι παντριμένους, ἂν ἐχ'ς
πιδιά.

— Παντριμένους κι παντριμένους στὰ γερά.
Ἄφ' τ' ν ἡμέρα ὄπ' βάνανι θιμέλιο λίθο στ' ν
Ἄκρόπ' λι ἰπάσιζια νά παντριφτώ κι μόλ'ς
πρό ἰνός μ' νός τ' κατάφιρα.

— Κι πιδιά; πόσα πιδιά ἐχ'ς;

— Πρὸς ὄρας κανένα.

— Τί νά σ' κάν' μι; Ἄν ελῖχς θάπιρνς γιὰ
τ' καθένα ἓνα δέκα τ'ς ἰκατόν ἐπ' τ' μιστοῦ
σφουφανα μὲ τ' νόμ' τ' Πα-
γκάλ!

— Ὅστι πού δὲν ἐχ' πιδιά
δὲν ἐχ' κι λιφτά;

— Βιβαίους.

Τ' ἀκούς, οὐρὲ ξιφτιλιση-
νη; τ' ἀκούς. Τί κάθ'σι κι
τ' ρῆς ἰτόρα κι δὲν ξισβι-
κιάς; σὶ νά σκαρώσ'ς κανιά
μιση ντουξίνα πιδιά, νά πά-
ρου μαθῆς τὰ ποσουστά τ'ς
διατρουφῆς τ'ς ἀφ' τοῦ ὑπουρ-
γεῖου κι νά θαραπαῖ λυ-
γούλι ἢ καρδούλα μ'; Θά μ'
πῆς ὅτ' σὶν πάσαμῖα γ'ναῖ-
κα δὲν εἶν' εὐκόουλο νά ξε-
φουρνίξη πιδιά σὰν φρατζό-
λες. Θά μ' πῆς ὅτ' κ' ἰγῶ ἰ.
τώρα στὰ σιγρῶ τ' ζάβουσα
κι ξιλάσκαρα παράκερα λόγου τ'ς
ψυγ'κῆς οὐδύνης κι τ'ς φιλολου-
γίας. Τί πρέπ' τ' λ'πόν νά γίν';
Νά σ' στειλου ἰκεῖ κάτω κανά
συνάδελφου γιὰ νά σ' βοηθήσου
τηλιφον' κῶς στ' ν πιδιοποιεῖαν;
Μωρ', κάνι πιδι μαθῆς κι ἄς εἶνε
κι κουκουβάγια κι σφουντηλι κι
τιλωνεῖους τ'ς κολάσιους. Γιὰ τ'ν
διδιῶν'σιν τ' γέν'ς θαρρεῖς πῶς τ' θέλου ἢ
γιὰ νά μι κληρονουμήση τ' παληουτσάρ' χά
μ' κι τ'ς βίους τ'ν ἀγίουν; Γιὰ τὰ πο-
σουστά, οὐρὲ Περδίκου μ', τ' θέλου κι γιὰ
τίπ' τις ἄλλου. Ἄν τὰ πάρου μὴ τ' καλὸ θές
ἐχ' του τοῦ πιδι θές μὴν ἐχ' του.

Ταῦτα κι μένου, γειά σ' κι ἀντίου μ'.

ΜΗΤΡΟΥΣ ΚΟΥΡΝΟΓΑΛΟΥΣ

"Σ' ΑΓΑΠΩ ΚΑΙ ΘΑ ΠΕΘΑΝΗΣ,,
ΑΡΧΙΖΕΙ
ΑΠΟ ΤΟΥ
ΠΡΟΣΕΧΟΥΣ ΦΥΛΛΟΥ

Στίχοι τοῦ κάρου

Φ Ρ Ο Υ Τ Ο Φ Α Γ Ι Α

Καθάπερ τὴν παρὸν τῶν φρου-
τῶν ἐποχῆ
συμβίπτων καὶ τοῦ Δεκαπεν-
δαύγουσθου ἢ σαρακοστή, φά-
γατε φρούτους,
συμβολίται,
ἵνα τὴν ἐμαπτῶν ὑγιαν ἰδῆτε,
τὸ ὅποιον
ἀπιθι τὸ μιαρὸν ἐσθιατορεῖον.

Καθότι ἐν προσερχαῖς καὶ με-
τανοίαν
ποιεῖτε τὴν σεαπτῶν
νυσθειαν
καὶ τῶν ψυχῶν σωτηρίαν
ἐν σθαφυλαῖς σουλιανίους

καὶ πεπονός,
ἀπερ τρώγω ἄχι φλουδός, τὸ ὅποιον
καὶ καλπουζίους μετὰ μαχαιρίων.
Οὐκ μὴν ἀλλὰ λιμβίζουμι τοὺς λαδερούς,
καθότι τρώγω ἀσμένους
τοιούτους φαγητούς, τὸ ὅποιον
εὐφλογημένον πᾶν φαγητὸν γιαχνίον.

Ο ΑΓΚΑΘΑΓΓΕΛΟΣ

Καλοκαιρινὲς ἀτραξιὸν
ΧΟΡΕΥΕΤΕ, ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ;

— Ἄχ, δεσποινίς, χο-
ρεύετε, παρακαλῶ;

— Μὰ, δὲν χορεύω ἄλλο
ἀπὸ τὸ Σίμμυ.

— Ἄ, εἰμαι εὐτυχῆς
πού θά σᾶς σφιξῶ στὴν
ἀγκάλῃ μου.

— Εἰς ἓνας τώρα, κύριε.—
Ἄγριμι!

— Μὰ δὲν σᾶς εἶπα τίποτε
κακό.

— Μὲ τέτοια ζέστη λέτε γιὰ
σφιξίματα;

— Μὰ σὲρ' ἀμί, ἔχουν κι'
ἀνεμιστήρ'...

— Ἄς κάνουμε λοιπὸν ὀλί-
γα βήματα.

— Προσέχετε, παρακαλῶ. Ἄφαι-
ρεθήκατε.

— Ἄχ, ναί, κυττάζω κάποια
γνωστή μου.

— Γιὰ δέτε, σᾶς γνέφει ἓνας
κύριος.

Γνωστός σας εἶν' αὐτός, ἀγα-
πητή μου;

— Ἄ, μπά...μοὶ κάνει κόρτε φαί-
νεται...Ἄς πιούμε λίγη μύτρα παγωμένη.

— Μὰ τώρα σᾶς κυττάζει περισσότερο.

— Κάποτε μὲ ἤθελε γιὰ ἐρωμένη.

— Κι ἐκεῖνος ὁ Ἐγγλέζος
πού σᾶς μίλησε;

— Τί λέτε τώρα; Ἄς πιου-
με μὰ σαμπάνια...

— Μὰ, δεσποινίς, καὶ κά-
ποιος ἄλλος σᾶς κυττᾷ.

— Μὰ δὲν τὸ ξέρετε; Οἱ
ἄνδρες εἶνε ζιζάνια.

— Ναί, μὰ ἐγὼ πού τόσες
μέρες γιὰ χατήρι σας...

— Τί; Πῶς; Τολμάτε νά τὸ πῆτε;

— Ἐχω κάποιο σπιτάκι... Ἄν
ἠθέλατε;

— Παραχωρήσατέ μου το, νάζητε;

— Εἶνε δικό σας. Ἐπὶ τέλους
σᾶς ἐκέρδισα...

— Πῶς εἶπατε; Ἄ, ξέρετε...
ἐγὼ δὲν παίζω...

— Ἄλλὰ δὲν εἶπατε γιὰ τὸ
σπιτάκι μου;

— Νά, μὰ τὸ ἠθέλα γιὰ τόν... Ἐγγλέσο.
Π. ΝΑΛΒΟΣ

Τοῦ Βλάμη τὰ καμώματα

ΤΕΡΑΤΟΛΟΓΙΑ

Μνηστηνοῦτε κύριε, ρὲ Μανιώ μου, τι γλέ-
πει κανεῖς σ' αὐτὸ τὸν κόσμο τὸ σαρδανάπαλο
καὶ τὸ χωραταντζῆ!
Γιὰ τὸ τέρας τοῦ Βρε-
φοκομείου θέλω γὰ σοῦ
διαλάβω, ρὲ πουλάι
μου, τὸ ὅποιον μιά κε-
ρία ὑψηλῆς περιωπῆς ἐ-
γέννησε ἓνα παιδί σὰν
κουκουβάγια καὶ τό-
στελε μετὰ τὸ κατεπεθεῖαν
στὴ Βρεφοδόχο γιὰ ν'
ἀποφύγη τὸ πανόραμα.

Τὸ ξέρω, ρὲ Σουλ-
τανιά μου, πῶς εἶσαι
παρθένα τοῦ λόγου σου
καὶ πῶς δὲν κάνει ν'
ἀκούς τέτοιες κουβέν-
τες γιὰτι προσβλήνεται
δηλαδῆς ἡ παρθενική
σου αἰδοῦς καὶ πᾶς ἄπα
ὑστερῆς. Ἀλλὰ ὅπως
κατάντησε τὸ σημερῆς
τὴ νύχτα ἡ ὑδρογείως
σφαῖρα καλὸ ναι κανεῖς νά τὰ ξέρη οὐλα γιὰ
νά μὴ τὸν πιάνουνε κορόδο οἱ ἄλλοι. Ὅσο
γιὰ τὴν παρθενική αἰδοῦ δὲ νά σοῦ πῶ, ρὲ Μα-
νίτσα μου; Τί κατάλαβες
τόσον καιρὸ πού τὴν προ-
φύλαγες καὶ μοῦ τὴν εἶχες
μὴ στάξη καὶ μὴ βροῆξ;
Τόσες κοπέλλες πού τὴς
γλέπουμε στὰ πά-
νου καὶ στὰ κάτου
στρώματα, μέσα
στ' αὐτοκίνητα
καὶ στὴ μοτοσυκλέττες
μπᾶς καὶ θαρρεῖς τοῦ
λόγου σου πῶς δίνου
δυάρα γιὰ τὴν παρθε-
νική αἰδοῦ τους; Ἄ μπά.
Τὴ στειλανε στοῦ ἐξωτερικό
γιὰ ἐκπαίδευσι. Γι' αὐτὸ
σοῦ λέω ν' ἀρήσῃς στὴν
μπάντα τὴ Δυσδαμονία
καὶ νά σταθῆς νά μ' ἀ-
κούσῃς μ' ὄλο τὸ θάρ-
ρος καὶ τὴν ψυχραιμία
τῆς φυλῆς. Μὴ μπως
ἔχω λάθον;

Τὸ λοιπὸς τὸ
παιδί ἐκεῖνο γεν-
νήθηκε, λένε, ἀπὸ
μιά ἀριστοκρά-
τισσα κερία. Τὸν
καιρὸ πού ἡ κε-
ρὰ ἦτον σ' ἐνδιαφέρουσα κατάστασι τῆ-
ραξε, λέει, μιά κουκουβάγια κι' ἀμέσως
τὸ παιδί ἔκοψε πλώρη κι' ἀντίς καὶ γίνῃ
ἄνθρωπος ἔγινε κουκουβάγια. Ρε, ποῖος τὰ
τσαμπουνάει αὐτὰ τ' ἀστεῖα νά μασήσω
γυαλιά καὶ νά τόνε φτύσω; Αὐτὸ μᾶς ἔλειπε
τώρα νά μᾶς ποῦνε αὔριο πῶς ἄλλη μιά κε-
ρία ποῦταν στὴν ἴδια κατάστασι ἐτῆραξε κά-
ποιο τζιτζικια κι' ἀντίς νά κάνῃ παιδί ἄρχισε
νά γεννάη τζιτζικια ἀράδα. Ἄμᾶν πρόκλησι.
Ρε σὺ τὸ παιδί ἀφ' τὸν καιρὸ τοῦ μακαρίτη
τοῦ Ἀδάμ γεννιέται σύμφωνα μετὰ τὴν ἐσωτε-
ρική παράστασι τοῦ πατέρα του. Θυμάσαι
τές προάλλες, ὄντας εἶχα μπλέξει μετὰ τὴ Μα-
ριάνθη τὴν κορδελιάστρα; Ὄντας ἐγέννησε
τεχνίον ἦταν πανοῦ μου τύπος καὶ ὑπο-
γραμμὸς τοῦ Βλάμη. Δὲν τοῦλεπε μήτε τὸ
ζουναρί, μήτε ἡ δίκοπη, μήτε ἡ καρδιά ἀπὸ
ἀλουμίνιο. Ἀφού, ρὲ σὺ, μόλις εἶδε τὸ φῶς
τοῦ λύγνου, ἐξήτησε ἀμέσως νά τσακωθῆ μετὰ
τὴ μάνα του. Σ' ὄλες τῆς ἀρτηρίας του
εἶχε τὸ παιδί τὸ αἷμα μου! Ἐτσι καὶ τώρα.
Ποῖος ξέρει ἢ κερία ἐκεῖνη μετὰ ἰόνε βλάκα
εἶχε μπλέξει κι' ἔκανε τὸ παιδί ὅπως τόκα-
νε. Κουκουβάγια αὐτὸς κουκουβάγια καὶ τὸ
τεχνίον. Τέλειωσε!

Ο ΒΛΑΜΗΣ

"Σ' ΑΓΑΠΩ ΚΑΙ ΘΑ ΠΕΘΑΝΗΣ,,
ΑΡΧΙΖΕΙ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΡΟΣΕΧΟΥΣ ΦΥΛΛΟΥ

